

๖๖.๕๓
พ ๒๓๖ก
C 3

พ.ศ.๒๕

การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา -๕
สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง

สำนักทฤษฎีสังคมกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลิ่งชัน ๒๑ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร ๓๑๒๑๖๗๘ ๓๑๑๕๐๕๘

ปริญญาโท ๕

ของ

นิภา , พงศ์วิรัตน์ , ๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๐

62723

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติคดีพิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

รองศาสตราจารย์ ประธาน
สุรินทร์ ตรีโกศล กรรมการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับพระราชทานเงินทุนช่วยเหลือการวิจัยจาก "ทุนภูมิพล" ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อช่วยเหลือนิสิตทำการวิจัยทางการศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าฯ อย่างหาที่สุกมิได้

นอกจากนี้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ยังได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติด้วย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นิภา พงศ์วิรัตน์

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จาก คร. วชิรญา บัวศรี คร. ดวงเดือน พันธมนาวิน และอาจารย์สุนันท์ ศลโกสุม ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงและขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ และอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกท่านที่กรุณาให้ความสะดวกในการสร้างเครื่องมือ และเก็บรวบรวม ข้อมูล สำหรับการวิจัยนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์ขจร จุฑาปะมา อาจารย์รัตนา ปวะบุตร พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำการวิจัย และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านอย่างดี

นิภา พงศ์วิรัตน์

สารบัญ

บทที่		หน้า
/	1 บทนำ	1
/	ภูมิหลัง	1
>	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
3	ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	4
3	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
4	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาทั่ว ๆ ไป	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและตัวแปรเพศ	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและตัวแปรความรู้สึกต่อครอบครัว	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	13
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	17
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	18
	กลุ่มตัวอย่าง	18
	วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	18
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การจัดกระทำกับข้อมูล	23
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล	26

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน อำเภอและจังหวัด ..	20
2	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา	28
3	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม	30
4	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	32
5	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก	34
6	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นนคอนตันตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน	36
7	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นนคอนตันตามตัวแปรเพศ	39
8	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นนคอนตันตรุมตัวแปรความรู้สึกต่อครอบครัว	42
9	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นนคอนตันตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45

บัญชีภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จากแนกตาม ตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน	38
2	แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ตัวแปรเพศ	41
3	แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จากแนกตาม ตัวแปรความรู้สึกต่อครอบครัว	44
4	แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	47

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอจะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว, นักการศึกษาหลายท่านตระหนักถึงความจริงในข้อนี้ จึงร่วมมือกันตั้งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศ การศึกษาเป็นระบบการเรียนการสอนอย่างมีระเบียบแบบแผน ซึ่งสังคมจัดให้แก่สมาชิกภายในสังคมนั้น การศึกษาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็กส่วนใหญ่ ซึ่งมีอายุ 6 - 15 ปี และเป็นองค์การอันสำคัญของรัฐซึ่งใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก การพัฒนาคุณภาพของคนในระบบการศึกษาถือว่าเป็นกิจการที่สำคัญและมีคุณค่ามากกว่ากิจการใด ๆ ดังนั้น รัฐจึงจำเป็นต้องให้ความสนใจกับการศึกษาเป็นอย่างมาก (ก้อ สวัสดิพิพาณิชย์, 2519 : 37 - 69)

ปัจจุบันเกิดการสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากการที่มีเด็กสอบตกซ้ำชั้นมากในแต่ละปี ก่อให้เกิดปัญหาทางการศึกษา เช่น ปัญหาการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับเด็ก ปัญหาจากตัวเด็ก และปัญหาทางครอบครัว สิ่งเหล่านี้ ทำให้รัฐต้องแบกรับภาระในการจัดงบประมาณทางการศึกษาอย่างมากมาย จึงจำเป็นต้องค้นหาสาเหตุของปัญหาเหล่านี้เพื่อหาทางแก้ไข) ทั้งนี้ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (Unesco, 1976 : 7 - 8) ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง การสูญเสียเปล่าทางการศึกษาขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจาก พบว่า เด็กสอบตกซ้ำชั้นมากในเอเชีย โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งมีเด็กเรียนถึง 30 ล้านคนจะสอบผ่านได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของเด็กทั้งหมด ที่เหลือจะสอบตกหรือไม่ก็ออกกลางคันจากการสัมมนา สรุปผลได้ว่า สาเหตุสำคัญนั้นสืบเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพทางการศึกษาของผู้ปกครองเด็กนั้นอยู่ในระดับต่ำ ความสำคัญของเด็กนั้นอยู่ที่สังคม

และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเด็กเองซึ่งอาจจะทำให้เด็กนั้นกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาได้

(วรวินัย วสันตสวรรค์, 2516 : 1-4) - จุดมุ่งหมายสำคัญในการศึกษา คือมุ่งให้ เด็กได้มีสติปัญญา มีความรู้ - ความสามารถในควรพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญขึ้น

แต่ถ้าเด็กนั้นมีปัญหามากมาย การศึกษาที่จัดให้ นั้นจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร, เด็กส่วนใหญ่ เป็นเด็กวัยรุ่นที่เรียกว่า เยาวชน อันเป็นช่วงชีวิตที่อยู่ในวัยซึ่งปรับตัวยาก และมีปัญหา มากที่สุด เอลิซาเบท บี เฮอรลอค (Elizabeth B. Hurlock, 1963) ผู้ศึกษา

จิตวิทยาวัยรุ่นอย่างกว้างขวาง กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นหัวเดี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหา และเป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ซึ่งก็ตรงกับความคิดของ ฮอลล์ (Hall : อ้างจาก นาฏเจลิยว สุมาวงศ์, 2508) ว่าเด็กวัยรุ่นมักจะเจ้ายจนต์ เจ้าคิดเจ้าแค้น ตัดสินใจรวดเร็ว และรุนแรง สาเหตุเพียงเล็กน้อยอาจจะกลายเป็น เรื่องใหญ่โตได้ นอกจากนี้ เด็กวัยรุ่นยังชอบทำอะไรแปลก ๆ ที่ไม่เหมือนคนอื่นอีกด้วย

คูเลน (Kuhlen, 1952 : 8) ให้ความเห็นไว้ว่า ผู้ใหญ่ควรยอมรับว่า เมื่อถึงระยะวัยรุ่นเด็กจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต และอาจมีปัญหามากมายน้อยบางต่างกัน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น ควรจะได้ศึกษา สังเกต และพยายามให้ความรู้และช่วยเหลือเด็กที่อยู่ในสภาพเช่นนี้ ให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ จะศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา (นาฏเจลิยว สุมาวงศ์,

✓ 2508 : 86) จึงควรจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้เหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของ เด็กวัยรุ่น เพื่อจะได้บรรลุจุดประสงค์ของการศึกษา และได้ทำให้เด็กวัยรุ่นเป็นบุคคล ที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป *ดังนั้น, จึงจำเป็นต้องรู้ปัญหาของเด็ก และหาทางแก้ไข หรือปรับปรุงการศึกษาให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะที่ เด็กวัยรุ่นกำลังอยู่ในสภาพที่เปลี่ยนแปลง เพราะอิทธิพลของเทคโนโลยี และวัฒนธรรม ตะวันตก ทำให้ความคิดเห็นและพลังแห่งจิตใจของเด็กวัยรุ่นซึ่งเคยอยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น และมักจะคล้อยตามผู้ใหญ่ อันเป็นลักษณะของวัฒนธรรมเดิมของไทยได้เปลี่ยนแปลง กลายเป็นเด็กวัยรุ่นที่กล้าแสดงออกทางความคิดเห็น มีบทบาททางสังคม และการเมืองมากขึ้น การที่เด็กวัยรุ่นเปลี่ยนสภาพไปนั้น ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับตัวเด็กวัยรุ่นเองมากมายปัญหาใหญ่มากคือ ปัญหาทางด้านสังคม ซึ่งมักจะเป็นปัญหาที่

เกี่ยวข้องกับครูหรือผู้ปกครอง กล่าวคือ เด็กมักจะรู้สึกว่าผู้ใหญ่คอยบังคับให้ทำตามในสิ่งที่ผู้ใหญ่เห็นว่าดีงามและเหมาะสม ส่วนผู้ใหญ่ก็มักจะรู้สึกว่าเด็กสมัยใหม่นี้ก้าวร้าวและไม่เชื่อคำสั่งสอน อบรม ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยขึ้น

✓ ปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทำให้ภาระอันหนักของครูแนะแนวเพิ่มขึ้นอีกมากมาย เพราะงานแนะแนวนั้นมุ่งที่จะช่วยผู้มีปัญหาต่าง ๆ ให้รู้จักแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง รู้จักตัดสินใจ และรู้จักปรับตนเองอย่างฉลาด (สมนึก บำรุง, 2517 : 1 - 10) ดังนั้น ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกิจการศึกษาทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้มีหน้าที่วางแผน จัดและบริหารการศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง หน่วยงาน องค์การ ตลอดจนประชาชน จำเป็นที่จะต้องให้ความร่วมมือกันในการแก้ปัญหาเด็กวัยรุ่นครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุจุดหมายอันเดียวกันคือ พัฒนาเยาวชนของชาติ

✓ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ทำการสอนในชั้นมัธยมศึกษา ทำให้ทราบว่า เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังมีการปรับตัวได้ไม่ดี และมีปัญหาทางสังคมมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว / เกิดความขัดแย้งระหว่างค่านิยม สมัยเก่ากับค่านิยมสมัยใหม่ เด็กวัยรุ่นไม่ว่าจะวางตนอย่างไรในสังคม เพราะบิดามารดา ครู อาจารย์ อบรมมาแบบหนึ่ง แต่สังคมภายนอกบ้าน นอกโรงเรียน เพื่อน ๆ และบุคคลอื่นวางตนอีกแบบหนึ่ง ในระยะเวลาของการขัดแย้งนี้ผู้เกี่ยวข้องกับเด็ก อันได้แก่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ นักจิตวิทยาและผู้แนะแนว ควรยื่นมือเข้าช่วยเหลือ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่แล้ว และช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แต่การที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้นั้น จำเป็นจะต้องศึกษาปัญหาวามืออะไรบาง แล้วจึงคิดหาทางแก้ปัญหานั้นอย่างเหมาะสมต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหยิบยกปัญหานี้มาศึกษาให้กว้างขวาง และลึกซึ้งเพื่อประโยชน์ดังกล่าว ✕

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาแนวทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลางในต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - 1.1 ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
 - 1.2 ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม

1.3 ความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว

1.4 ความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลภายนอก

2.) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลางตามตัวแปรต่อไปนี้ คือ

2.1 สถานที่ตั้งของโรงเรียน

2.2 เพศ

2.3 ความรู้สึกต่อครอบครัว

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

1. ทาให้ทราบถึงแนวโน้มของปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง

2. ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้เข้าใจปัญหาของเด็กอันจะเป็นประโยชน์
ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การกำหนดนโยบาย และวางแผนการศึกษาได้อย่าง
ถูกต้องและเหมาะสม

3. เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มากขึ้น

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและหญิงอายุระหว่าง 13 - 16 ปี กำลัง
เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในภาคกลาง ปีการศึกษา 2519 ที่ศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 จำนวน 9 โรงเรียน
361 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถานที่ตั้งของโรงเรียน

2.1.2 เพศ

2.1.3 ความรู้สึกต่อครอบครัว

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

2.2.2 ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม

2.2.3 ปัญหาความสัมพันธ์สภาพกับบุคคลในครอบครัว

2.2.4 ปัญหาความสัมพันธ์สภาพกับบุคคลภายนอก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาทางสังคม หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบาย ทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งได้มาจากการตอบสนองตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจ เกี่ยวกับการขาดแคลนทุนทรัพย์ เครื่องนุ่งห่ม อาหาร อุปสรรคการเรียน สภาพที่อยู่อาศัย การเดินทางมาเรียน การเรียนการสอนและเนื้อหาวิชา

1.2 ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง การชุมนุม การรวมกลุ่ม ความรู้สึกต่อศาสนา วัฒนธรรมและค่านิยมอาชญา

1.3 ปัญหาความสัมพันธ์สภาพกับบุคคลในครอบครัว หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจ เกี่ยวกับบิดามารดา พี่น้อง ญาติและบุคคลอื่นในครอบครัวเดียวกัน ตลอดจนผู้ปกครองที่ใกล้ชิด

1.4 ปัญหาความสัมพันธ์สภาพกับบุคคลภายนอก หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับ ครูอาจารย์ เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ เพื่อนบ้านใกล้เคียง ตลอดจน การรวมกิจกรรมในโรงเรียนและชุมชน

2. เด็กวัยรุ่นตอนต้น หมายถึง เด็กที่มีอายุ 13 – 16 ปี ตามหลักการแบ่งของ

เฮิร์ลอค (Hurlock, 1949 : 2 - 3) ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ปีการศึกษา 2519 ในเขตภาคกลาง ตามหลักการแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ จำนวน 25 จังหวัด (กรมการปกครอง, 2508 : 3)

3. สถานที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง จังหวัดอันเป็นที่ตั้งของโรงเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น

3.1 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

3.2 โรงเรียนในต่างจังหวัด ได้แก่ โรงเรียนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง นอกจากกรุงเทพมหานคร

4. ความรู้สึกต่อครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกต่อสภาพครอบครัวของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

4.1 ครอบครัวสงบสุข ได้แก่ เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีความรู้สึกสบายใจ และมีความสุขในครอบครัว ซึ่งตอบแบบสอบถามว่าครอบครัวของตนสงบสุขดีมาก และสงบสุขดี

4.2 ครอบครัวไม่สงบสุข ได้แก่ เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีความรู้สึกไม่ค่อยสบายใจในครอบครัว และรู้สึกว่าครอบครัวของตนนั้นแตกแยก ซึ่งตอบแบบสอบถามว่าครอบครัวของตนไม่ค่อยดีและแตกแยก

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการสอบไล่ของนักเรียนในปีการศึกษา 2518 ซึ่งแบ่งออกเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แล้วตัดเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และตัดเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง //

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั่ว ๆ ไป

ปัญหาของเด็กวัยรุ่นเป็นเรื่องสำคัญ จึงมีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน ได้ทำการวิจัยและศึกษาปัญหาต่าง ๆ ในหลายด้าน เช่น ได้มีการศึกษาสาเหตุของการที่เด็กไม่ได้เข้าสอนในโรงเรียนประจำภาค จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า เด็กมีปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาด้านสุขภาพ จิตใจ ฐูปกครองและการเดินทาง (กรมสามัญศึกษา, 2508 : 8 - 34) ซึ่งสอดคล้องกับวารุณี (วารุณี บินทุสันต์, 2514 : 10) ที่แบ่งปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ คล้ายคลึงกันแต่มีเพิ่มขึ้นอีกดังนี้ คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และอารมณ์ นิยมและคณะ (นิยม ศรีโสภาก และคณะ, 2510 : 18 - 20) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ปัญหาที่มาจากตัวเด็กเอง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพ และการคบเพื่อน
2. ปัญหาที่มาจากที่บ้าน ได้แก่ เรื่องอิสรภาพของวัยรุ่น ความลำเอียงของพ่อแม่ ความแตกแยกและการเงิน
3. ปัญหาที่มาจากโรงเรียน ได้แก่ ความประพฤติไม่ดี กระทบความผิดขนาดชั้นศาล ขอบทานิควินัยของโรงเรียน

ทั้งนี้ จงกล (จงกล ศตะภูริ, 2500 : 70 - 74) ได้ศึกษาบทบาทของครูที่จะช่วยให้เด็กวัยรุ่นเผชิญปัญหาชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเตรียมอุดมศึกษาในพระนคร จำนวน 400 คน ปรากฏว่า เด็กมีปัญหาทางสังคมกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ปัญหาการเงินและนอຍที่สุด คือ ปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ซึ่งก็นับว่าใกล้เคียงกับ วรพุฒิ (วรพุฒิ จรัสตระกูล, 2514 : 65) ศึกษาปัญหาวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 5 ในกรุงเทพฯ จำนวน 400 คน พบว่า ปัญหาวัยรุ่นที่พบมากที่สุด

คือ ปัญหาสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 แชนเดอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียนที่ผู้ให้
 คำปรึกษาได้ทำการแนะแนวในแคลิฟอร์เนีย โดยจัดอันดับปัญหาที่นักเรียนเผชิญมากน้อย
 คือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา ปัญหา
 เกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน

จากเอกสารดังกล่าวพบว่า ปัญหาของเด็กวัยรุ่นนั้นสลับซับซ้อนมาก เฮิร์ลลอค
 (Hurlock, 1949 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงเด็กวัยรุ่นทั้งหลาย ว่าเป็นระยะที่พัฒนา
 ทางด้านวิถีทางดำเนินชีวิต ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นช่วงเวลาของการเจริญ
 งอกงาม และการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย สติปัญญา
 สังคมและอารมณ์ เป็นช่วงเวลาที่ได้รับสิ่งใหม่ ๆ ทั้งด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ
 ความสัมพันธ์กับเพื่อน และความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมักเป็น
 สิ่งที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่ในระยะแรก
 จึงดูเหมือนว่าปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในตัวเด็ก เด็กวัยรุ่นจึงไม่สามารถจะ
 ปรับตัวให้ทันต่อปัญหาเหล่านั้นได้ จากปัญหาต่าง ๆ นั้น สามารถจำแนกได้เป็น 2
 ประเภท คือ ปัญหาที่ตัวเด็กเอง และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่
 ปัญหาเกี่ยวกับ บิดามารดา ครูอาจารย์ เพื่อน และบุคคลภายนอก ปัญหาเหล่านี้
 เกิดขึ้นในสภาพใดและเวลาใดก็ได้ที่เด็กเกิดความรู้สึกว่าไม่สามารถจะหาวิธีการเพื่อ
 สนองความต้องการที่พึงพอใจได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับความคิดเห็นของ กรอนลันด์
 (Gronlund, 1959 : 232) ที่ว่า เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจนสู่วัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์
 ทางสังคมย่อมกว้างขวางออกไปตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือ
 เมื่อถึงวัยเข้าโรงเรียน เด็กได้มีโอกาส มีความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน ได้รับความ
 ยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะเรียนรู้บทบาทว่าตนควรปฏิบัติตนอย่างไร เมื่ออยู่รวมกัน
 กับเพื่อน ๆ การที่เด็กเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ดีจะทำให้รู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ เกิด
 ความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น เมื่อเขาสามารถอยู่กับเพื่อนฝูงได้อย่างมีความสุข เขาก็
 ย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อคนทั่วไป และอยู่ร่วมกับ
 คนอื่นได้ดีในสังคม

สรุปจากผลงานการวิจัยที่ได้กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่น มีหลายด้านด้วยกัน และส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทางสังคมมากที่สุด ซึ่งได้แก่ ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเรียน ปัญหาความสัมพันธ์กับบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และเพื่อน เนื่องจากเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ปรับตัวไต่ยาก จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะต้องร่วมมือช่วยกันแก้ไข

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน

สถานที่ตั้งของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดนั้นมีสภาพต่างกัน กล่าวคือ สภาพแวดล้อมทั่วไปในกรุงเทพมหานครนั้นมีแต่ความแออัด แกร่งแย่งชิงดีกัน ทำมาหากิน แย่งกันเรียน แย่งกันทำงาน มียานการค้ำที่มีคนจอดจกกันอยู่โดยทั่วไป ในต่างจังหวัด มีความแออัดน้อย ยานการค้ำมีน้อย ความสงบมีมาก ความต่างกันนี้มีสถิติและรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กคือ คมกริช (คมกริช วัชรเสถียร, 2506 : 63) รวบรวมสถิติการทำควมผิดของเด็กชายหญิงในประเทศไทยตามลักษณะสถานที่การกระทำควมผิดจากจำนวน 483,000 คน พบว่า เปอร์เซนต์การกระทำควมผิดตามสถานที่ต่าง ๆ มีดังนี้ ศาลเมืองหลวง ชาย 60% หญิง 66% ศาลชานเมืองหลวง ชาย 26% หญิง 25% ศาลชนบท ชาย 14% หญิง 6% จากสถิตินี้จะเห็นได้ว่าเด็กที่อยู่ในเมืองหลวงนั้นกระทำควมผิดมากกว่าเด็กในชนบท ซึ่งตรงกับ การวิจัยของ เลนท (Lents, อ้างจาก ศิริพร นิลมสิริวงศ์, 2511) ซึ่งได้ศึกษาเด็กชาย 420 คน ในโรงเรียนชายวิสคอนซิน (Wisconsin School for Boys) เด็กทั้งหมดนี้เป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวง 229 คน อยู่ชนบท 133 คน เด็กสองกลุ่มนี้มีความคล้ายคลึงกันในด้านอายุ ผลการเรียนและฐานะทางสังคมแตกต่างกันในลักษณะการกระทำควมผิด ผลปรากฏว่า เด็กในเมืองหลวงทำควมผิดมากกว่า ในชนบท

ผลการวิจัยที่สนับสนุนคั้งนี้ก็คือ งานวิจัยของ นิวเมเยอร์ (Newmeyer, 1961, อ้างจาก ประทุม แป้นสุวรรณ, 2518 : 17) ได้กล่าวถึง ผลการวิจัยของ แลนเดอร์ (Lander) ว่า จำนวนเด็กที่กระทำผิด 7,113 คน ซึ่งได้ข้อมูลมาจากศาล 4,860 แห่งนั้น อัตราการกระทำผิดของเด็กจะลดลงเมื่ออยู่ไกลจากตัวเมือง บริเวณที่ปรากฏอัตราการทำผิดสูงสุดคือ บริเวณอุตสาหกรรม และที่บริเวณธุรกิจการค้า ทั้งนี้ มิได้หมายความว่าเด็กชนบทไม่มีปัญหา ดังเช่นที่ เฟลปส์ (Phelps, 1973 : 3303 - A) ได้ศึกษาการรับรู้ของ ครู และนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น โดย ศึกษาจากนักเรียน 303 คน ครู 26 คน ในโรงเรียนประจำอำเภอในชนบทแห่งเมือง แคนซัสซิตี พบว่า เด็กชนบทมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลายประการ เด็กชาย และหญิงมีปัญหาไม่ต่างกัน ปัญหาส่วนมากเกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน ปัญหาที่นักเรียนประสบนั้นเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการหางานและสุขภาพ นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษาและการแนะแนวมากขึ้นกว่าเดิม

สรุปได้ว่า เด็กวัยรุ่นในเมืองใหญ่หรือย่านธุรกิจการค้า และอุตสาหกรรม จะมีปัญหามากกว่าเด็กในต่างจังหวัดซึ่งมีการค้าและอุตสาหกรรมน้อย และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นต้องการคำปรึกษาและครูแนะแนวมากขึ้นด้วย ผู้วิจัยจึงได้หยิบยกเอาสถานที่ตั้งของโรงเรียนคือ ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและตัวแปรเพศ

ตามปกติเด็กวัยรุ่นหญิงและชายนั้นมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน และเป็นระยะที่เด็กวัยรุ่นหญิงและชายเกิดปัญหาและความรู้สึกนึกคิด อุดมคติต่างกัน ตัวแปรเพศจึงนับว่ามีความสำคัญมาก ในการศึกษาคนควา จึงจะเห็นได้จากเอกสารและผลการวิจัยคั้งนี้คือ วดี (วดี เขียวอุไร, 2509 : 14) ศึกษาปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่นไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล ในพระนครและชนบุรี 5 โรงเรียน จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นคิดว่าปัญหาทางการศึกษานั้นสำคัญที่สุด เด็กวัยรุ่นชายเห็นว่าปัญหาค่านการ เงินสำคัญ รองลงมา แต่เด็กวัยรุ่นหญิงคิดว่าปัญหาสุขภาพและการปรับตัวสำคัญรองลงมา ใน

ต่างประเทศก็เช่นกัน ฟาร์แรก (Farrag, 1960 . 1137) ได้ทำการเปรียบเทียบ ปัญหาการปรับตัวของนักเรียนอียิปต์ กับปัญหาของนักเรียนอเมริกัน ในระดับเกรด 10, 11, 12 เทียบได้กับ มศ. 3 - 4 - 5 ของไทยแล้วแปลปัญหาชุดเดียวกันนี้เป็นภาษาอาหรับสอบนักเรียนระดับเดียวกันในอียิปต์ ผลคือนักเรียนอเมริกันมีปัญหาน้อยกว่านักเรียนอียิปต์ และนักเรียนหญิงอียิปต์มีปัญหามากกว่านักเรียนชายอียิปต์ นักเรียนเกรด 11 เทียบกับ มศ. 3 ของไทย นั้นมีปัญหามากกว่าเกรด 12, 13 คือ ชั้น มศ. 4 - 5 ของไทย

สถานวิจัยเด็กในสหรัฐอเมริกา (Children's Bureau) ได้รวบรวมอายุของเด็กที่กระทำผิดจากศาล โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าเด็กชายที่กระทำผิดมากที่สุดคือ อายุ 15.5 ปี เด็กหญิง 15.4 ปี ทำผิดน้อยที่สุดคือ 10 ปี, 11 ปี ทั้งหญิงและชาย จากการสำรวจอายุของเด็กและเยาวชน ปี 1949 จากศาล 413 แห่ง พบว่า อายุเฉลี่ยของเด็กที่กระทำผิดมากที่สุดคือ 15.6 ปี โรเจอร์ส (Rogers, 1960 : 3163) ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูรัฐแอปพาเลเชียน (Appalachian State Teacher College) โดยการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่า ได้ปัญหามาจากการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 306 ปัญหา ครั้งที่ 2 จำนวน 281 ปัญหา ครั้งที่ 3 จำนวน 173 ปัญหา รวม 760 ปัญหา จากนิสิต 97 คน พบว่า นิสิตชายมีปัญหาน้อยกว่านิสิตหญิง ปัญหาที่แยกเป็นหมวดแล้วพบคว่า ปัญหาที่มากที่สุดคือ ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ ปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาการเงิน

สรุปผลการวิจัยทั้งหมด ปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นหญิงและชายมีปัญหาต่างกัน เด็กวัยรุ่นหญิงมีปัญหาด้านการปรับตัว และปัญหาส่วนรวมทั่วไป มากกว่าเด็กวัยรุ่นชาย เด็กวัยรุ่นชายกระทำผิดมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง ผู้วิจัยจึงได้หยิบยกความแตกต่างระหว่างเพศเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

๘ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและสภาพครอบครัว

สภาพของครอบครัวนั้นมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นมาก เพราะครอบครัวที่สงบสุขนั้น ทำให้สุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นดีขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นน้อย ตรงข้ามกับสภาพครอบครัว

ที่แตกแยกหรือครอบครัวที่มีปัญหายุ่งยาก ไม่สงบสุข ทำให้เด็กสุขภาพจิตเสีย และอาจ
จะกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาได้ รุจ (รุจ วังษ์, 2515 : 39) ให้ความเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องเหล่านี้ว่า บิดามารดา และผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากกว่าผู้อื่น จึงเป็นผู้ที่
มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุดในด้าน การดำเนินชีวิตและความประพฤติ สาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่น
ประพฤติเป็นพาลเกเรคือ ปัญหาครอบครัว เช่น การแตกแยกหย่าร้าง การถูก
ทอดทิ้ง ขาดการอบรมและมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ จรรยา (จรรยา สุวรรณสิทธิ์,
2513 : 36 - 38) ใ้แบ่งปัญหาของเด็กวัยรุ่นเป็น ปัญหาด้านร่างกาย เช่น สุขภาพ
ไม่ดี ปัญหาครอบครัว เช่น ครอบครัวไม่สงบสุข บิดามารดาขัดแย้งกันหรือแตกแยกกัน
และปัญหาทางโรงเรียนอันเกี่ยวกับเพื่อนและครู เช่น เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ครูสอนไม่ดี
ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลาวัญย์ (ลาวัญย์ สงสกุล, 2500 : 75 - 78) พบว่า
เด็กวัยรุ่นไม่สบายใจเพราะมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือปัญหาการเลือก
อาชีพ และปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้ ดวงเดือน และ
บุญยิ่ง (ดวงเดือน เลขยานนท์ และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง, 2517 : 78) ก็ได้รายงาน
ผลการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของเด็กวัยรุ่นไว้ในรายงานการวิจัย ฉบับที่
18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก ว่าสาเหตุของความวิตกกังวลใจ
ของเด็กวัยรุ่นนั้นเนื่องมาจากบุคคลที่แวดล้อมตนซึ่ง ได้แก่ บิดา มารดา ครู เพื่อน
และคนอื่น ๆ นอกจากนี้ก็ยังมีสาเหตุมาจากตนเองอีกด้วย ผู้ที่ให้ความเห็นสนับสนุน
สภาพของครอบครัวว่ามีอิทธิพลต่อปัญหาเด็กอีกคนหนึ่ง คือ สมทรง (สมทรง สุวรรณเลิศ,
2514 : 7 - 9) ได้ศึกษาปัญหาทางการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ตี ปรากฏว่าบางราย
เป็นเด็กฉลาดมาก แต่มีปัญหาด้านอารมณ์และปัญหาด้านครอบครัว เช่น พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน
หรือขาดความอบอุ่น ทำให้เด็กขาดกำลังใจเรียน

คณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน (กระทรวงมหาดไทย, 2504 : 4 - 8)
ได้วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด
พบว่า เด็กที่กระทำความผิดมีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหาเกี่ยวกับ
ผู้ปกครองและครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและการศึกษา ปัญหาการเปลี่ยนแปลง
ของสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาสุขภาพของเด็ก และปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี ผู้ที่ให้การ

สนับสนุนเรื่องนี้อีกผู้หนึ่ง คือ ทิพาพรรณ (ทิพาพรรณ จันทรพิบูลย์, 2510 : 100 - 104) ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน พบว่า ปัญหาเหล่านั้น เกิดจากสิ่งต่อไปนี้ คือ สิ่งแวดล้อมทางบ้านอันได้แก่ ที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ในครอบครัว กับปัญหาตัวเด็กเอง เช่น สุขภาพ สติปัญญา และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ แพทย์หญิงสุภา (สุภา มาลากุลตา, 2518 : 8) ให้ความเห็นว่า สภาพความเป็นไปในครอบครัว และประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมนั้นมีผลต่อสุขภาพจิตเด็กอย่างมาก ครอบครัวที่ซับซ้อน และระหองระแหง สังคมที่วัฒนธรรมไทยปะทะกับวัฒนธรรมตะวันตก การขัดแย้งในสังคม ทำให้เด็กวางตัวไม่ค่อยถูก เป็นสาเหตุให้สุขภาพจิตของเด็กเสียได้ง่ายที่สุด ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง ควรจะช่วยกันระมัดระวังมิให้เกิดปัญหาแก่เด็ก หรือให้เด็กน้อยที่สุด

สปริงเกอร์ (Springer, 1938 : 321 - 328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความใกล้ชิดกับฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ จะเป็นคนปรับตัวไม่ดี และมีอารมณ์ไม่มั่นคง เป็นปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง ✓

ผลสรุปจากความคิดเห็นและการวิจัยบ่งชี้ว่า สภาพครอบครัวที่สงบสุข และอบอุ่นนั้น ทำให้เด็กวัยรุนมีสุขภาพจิตดี และมีปัญหาน้อยกว่าเด็กวัยรุนที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่สงบสุข มีความขัดแย้งและแตกแยกของบิดามารดา นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมนั้น ทำให้เด็กวัยรุนเกิดปัญหาในการปรับตัวได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่มีเศรษฐกิจต่ำ หรือครอบครัวที่อยู่ในระดับต่ำจะทำให้เด็กเกิดความไม่มั่นคงทางอารมณ์ได้ ผู้วิจัยจึงไต่หอยิบยกเอาความรู้สึกต่อครอบครัวของเด็กเป็นตัวแปร ในการวิจัยครั้งนี้

* เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กวัยรุนนั้นมีผลต่อสภาพจิตใจ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กวัยรุนมาก ความจริงข้อนี้ ทำให้นักแนะแนว นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ต่างก็ให้ความสนใจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ซึ่ง เวกแกนด์ (Weigand,

1957 : 518 - 522) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักเรียนและบทบาทของพ่อแม่
ในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน และไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน
มีความแตกต่างกัน ทาง การปรับตัว และทัศนคติต่อวิชาเรียน

2. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน มีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่า
นักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน

3. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน ได้รับการสั่งสอน การปรับตน
จากทางบ้าน และมีทัศนคติที่ดีต่อทางบ้าน

ผลของการศึกษารั้งนี้ตรงกับกรคนควาวิจัยของ ดีเซนา (Desena, 1964 : 145 - 149) ก็กษานิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย จำนวน 1,061 คน ผลปรากฏว่า นิสิตมีผลการเรียนดี จะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่านิสิตที่เรียนไคปานกลางหรือค่างอยเห็นได้ชัดเจน , ผู้ที่ให้การสนับสนุน ความจริงข้อนี้อีกคนหนึ่ง คือ กิล (Gill, 1962 : 144 - 149) ได้รายงาน ผลการศึกษาว่า เด็กที่เรียนก็จะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าพวกที่มี ผลการเรียนต่ำ และเด็กที่เรียนดีก็มีความสามารถในการแก้ปัญหาค่างการปรับตัวได้ดีกว่า พวกที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งในประเทศไทยก็ไคมีผู้ทำการวิจัยและสรุปผลไว้ ใกล้เคียงกัน คือ คมเพชร (คมเพชร ฉัตรสุภกุล, 2515 : 90) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบทางค่างเศรษฐกิจ การปรับตัว และการรวมกิจกรรมในวิทยาลัย ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดย ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ จะมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถ้าพิจารณา ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรอื่น ๆ พร้อมกันแล้ว ปรากฏผลว่า กลุ่มนักศึกษา ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหามากน้อยต่างกัน ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง รายได้ของบิดามารดา นอกจากนี้ สมคิด (สมคิด ไชยยันบูรณ์, 2510 : 26 - 27) ได้ศึกษาบุคลิกภาพ

บางคนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาย 33 คน หญิง 19 คน โดยใช้แบบสอบถาม High School Personality Questionnaire พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับผิดชอบ และมีความสามารถในการบังคับตนเอง มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ สอดคล้องกับการค้นคว้าของ นิภาพร (นิภาพร จินดาวงษ์, 2512 : 33 - 39) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ผลในการเรียน กับความสามารถในการปรับตัวในสังคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ ปีการศึกษา 2511 พบว่า คนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวในสังคมสูง ส่วนคนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันจะนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ ของเด็กนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย และสรุปผลออกมาว่า การที่บุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากันนั้นมีได้หมายความว่าสติปัญญาจะเท่ากันเสมอไป บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ความจริงข้อนี้ ฮาร์วิกเฮอส์ท (Harvighurst, 1963 : 506) กล่าวถึง ผลการศึกษาของเทอร์แมน (Terman) ว่าความสำเร็จของบุคคลแต่ละคนที่สติปัญญาเท่ากันส่วนใหญ่ เนื่องมาจาก องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนอีกผู้หนึ่ง คือ คาลเดอร์สัน (Calderson, 1956 : 68 - 100) ซึ่งเป็นกรรมการการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยฟิลาดีเฟีย ได้ทำการศึกษานักเรียนที่สอบตกจำนวน 347 คน เป็นหญิง 180 คน ชาย 167 คน โดยใช้แบบสอบถามการศึกษารายบุคคล และระเบียบสะสม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สุขภาพและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการสอบตก

2. กระบวนการเรียนรู้ที่ช้า เบื่อหน่าย และไม่กระตือรือร้น รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการสอบตก ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ เดลฟี (Delph, 1971 : 5028) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ไม่ใช่

สติปัญญา (Non-intellectual Trait) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มาจากบ้านที่ฐานะไม่ดี แต่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน โดยการปรับตัวและความสนใจ ทางวิชาการว่าแตกต่างกับเด็กที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจน มีการปรับตัวไม่ดี แม้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็เพียงใค้ก็ตาม
2. เด็กที่มาจากบ้านที่มีรายได้ต่ำ แต่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนดี จะมีการปรับตัวดีกว่า
3. เด็กที่มีการปรับตัวดี เป็นเด็กที่ครูประมาณค่าว่าเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

ทั้งนี้ คีเซนา (Desena, 1966 : 59) ศึกษาความเป็นอยู่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย จำนวน 126 คน โดยการใช้แบบสอบถามของมูนีย์ พบว่า

1. นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเงินน้อยกว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคม น้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
3. นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความตั้งใจที่จะอธิบายปัญหาที่เขาประสบอยู่ให้กับผู้ที่ให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง
4. ลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบมากที่สุด 3 กลุ่ม คือ การปรับตัวต่อกิจกรรมทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคม

สำหรับการวิจัยในประเทศไทยเรานั้น สมทรง (สมทรง สุวรรณเลิศ, 2514 : 7 - 9) ได้ศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนในเด็กที่เรียนไม่ตี หรือ ต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย หรือ ในเด็กฉลาดมากแต่เรียนไม่ตีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากปัญหาทางอารมณ์ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข หรือ บางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจ และไม่สนใจเด็กเลย ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนมีประโยชน์

ชากำลังใจ ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ วัฒนา (วัฒนา พุ่มเล็ก, 2513 : 27) ที่ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีปัญหาทางการเงิน ปัญหาครอบครัว แขนอนาคต การคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ มากกว่าพวกที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บิคามารดาของนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการศึกษาและรายได้ต่ำกว่าบิคามารดาของนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

สรุปจากเอกสารและงานวิจัย ดังที่ได้กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับปัญหาของเด็กเป็นอย่างมาก ทั้งในทางบวกและทางลบ นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังมีผลต่อจิตใจ และพฤติกรรมของเด็กด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้หยิบยกเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นมาเป็นตัวแปรอันสำคัญในการศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในครั้งนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. เด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง มีปริมาณปัญหาทางสังคม ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก ต่างกัน

2. เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่เรียนอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด

3. เด็กวัยรุ่นตอนต้น ชาย และหญิง มีปัญหาทางสังคมแตกต่างกัน

4. เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าครอบครัวไม่สงบสุข มีปัญหาทางสังคม มากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าครอบครัวสงบสุข

5. เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

~~กลุ่มตัวอย่าง~~

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง อายุ 13 - 16 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง ปีการศึกษา 2519 ตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 จำนวนทั้งหมด 9 โรงเรียน 361 คน

+ วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

แบ่งสุ่มเป็น 2 ตอน คือ

1. ตามจังหวัด

1.1 สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนจังหวัดในภาคกลาง ทั้งหมด 24 จังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ใช้อัตราส่วน 1 : 4 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ จับสลากได้ 6 จังหวัด คือ ชลบุรี / เพชรบุรี / ลพบุรี / ปทุมธานี / สิงห์บุรี และฉะเชิงเทรา

1.2 สุ่มอำเภอในแต่ละจังหวัด ที่ได้รับเลือกจากข้อ 1.1 ใช้อัตราส่วน 1 : 5 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือจับสลากได้จังหวัดละ 1 อำเภอ ดังแสดงไว้ในตาราง 1

1.3 สุ่มโรงเรียนจากแต่ละอำเภอ ที่ได้รับเลือกจากการสุ่มตัวอย่างในข้อ 1.2 ใช้อัตราส่วน 1 : 2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือจับสลากได้อำเภอละ 1 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1

1.4 สุ่มห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โดยใช้อัตราส่วน 1 : 6 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือจับสลากได้ชั้นละ 1 ห้อง

1.5 สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในแต่ละห้องที่ได้รับเลือกจากข้อ 1.4

โดยวิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) คือ เลือกตามเลขที่ ที่เป็นเลขคี่ ทุกคนได้กลุ่มตัวอย่าง 241 คน ดังแสดงในตาราง 1

2. กรุงเทพมหานคร

2.1 สุ่มเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 24 เขต ในอัตราส่วน 1 : 8 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ ใช้วิธีจับสลากได้ 3 เขต ดังแสดงในตาราง 1

2.2 สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขต ที่ได้รับเลือกจากข้อ 2.1 ใช้อัตราส่วน 1 : 4 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ ใช้วิธีจับสลากได้เขตละ 1 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1

2.3 สุ่มห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โดยใช้อัตราส่วน 1 : 8 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ ใช้วิธีจับสลากได้ชั้นละ 1 ห้อง ดังแสดงในตาราง 1

2.4 สุ่มกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนในแต่ละห้องที่ได้รับเลือกจากข้อ 2.3 โดยวิธีสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) คือ เลือกตามเลขที่ ที่เป็นเลขคี่ ทุกคนได้กลุ่มตัวอย่าง 120 คน ดังแสดงในตาราง 1

จากวิธีการดังกล่าวได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 361 คน

X ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน อำเภอ และ จังหวัด

จังหวัด	อำเภอ	โรงเรียน	มศ.1		มศ.2		มศ.3		รวม
			ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
<u>ต่างจังหวัด</u>									
ชลบุรี	บ้านบึง	บ้านบึง "มนูญวิทยาคาร"	7	3	7	6	7	7	37
ฉะเชิงเทรา	พนมสารคาม	พนมศุภวิทยา	8	7	7	7	7	7	43
ลพบุรี	โคกสำโรง	โคกสำโรงวิทยา	8	7	8	4	7	5	39
สิงห์บุรี	ท่าช้าง	ท่าช้างวิทยาคาร	8	7	4	6	8	7	40
ปทุมธานี	เมือง	ปทุมธานี "นันทน์บำรุง"	8	7	7	5	6	7	40
เพชรบุรี	บ้านแหลม	บ้านแหลมวิทยา	6	7	8	7	7	7	42
รวมต่างจังหวัด			45	38	41	35	42	40	241
<u>กรุงเทพมหานคร</u>									
	พระโขนง	พระโขนงพิทยาลัย	6	8	8	7	4	6	39
	บางเขน	หอวัง	6	8	7	8	8	7	44
	ห้วยขวาง	จันทรหุ่นบำเพ็ญ	8	7	6	5	5	6	37
รวมกรุงเทพมหานคร			20	23	21	20	17	19	120
รวมทั้งหมด			65	61	62	55	59	59	361

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับขั้นการร่างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาผลงานการวิจัย ทฤษฎีทางการแนะแนวและจิตวิทยา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามที่มีผู้ทำไว้ เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมของเด็ก

2. กำหนดขอบเขตของปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่จะศึกษาโดยแบ่งเป็น 4 หมวดคือ

2.1 ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

2.2 ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม

2.3 ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

2.4 ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก

3. สร้างแบบสอบถามจำนวน 75 ข้อ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 1 และนำไปให้นักจิตวิทยา นักแนะแนว ครู อาจารย์และผู้ปกครอง ของเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มละ 15 คน รวม 60 คน เป็นผู้ให้อันดับความสำคัญของปัญหาแต่ละข้อ

4. นำผลที่ได้จากข้อ 3 มาปรับปรุงรายละเอียดแต่ละข้อในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แล้วนำไปทดลองสอบ (Pretest) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนวัดสุวรรณาภิรม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน และโรงเรียนอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 60 คน รวม 120 คน คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 100 ฉบับ เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ชั้นเรียน เพศ อายุ ความรู้สึกต่อครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ช่วง จำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดให้นักเรียนเขียน ✓ ลงในช่องค่าถ่วงคั่งตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อปัญหา	มีปัญหามากที่สุด	มีปัญหามาก	มีปัญหปานกลาง	มีปัญหาน้อย	มีปัญหาน้อยที่สุด
1.	มักจะหลับในเวลาเรียน		✓			
2.	งานมากไม่มีเวลาดูหนังสือ			✓		
	ฯลฯ					

ให้ค่าความหมายของแต่ละช่อง เป็นคะแนนคั่งต่อไปนี้

มีปัญหามากที่สุด	=	5	คะแนน
มีปัญหามาก	=	4	คะแนน
มีปัญหปานกลาง	=	3	คะแนน
มีปัญหาน้อย	=	2	คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	=	1	คะแนน

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item analysis) - โดยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ แล้วตัดเอา 25 % สูง และ 25 % ต่ำ มาหาค่าสถิติพื้นฐาน ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และใช้ t-test ที่ละข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงไว้ 60 ข้อ คือ

1.1	ปัญหาคาน เศรษฐกิจและการศึกษา	17	ข้อ
1.2	ปัญหาคานการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม	17	ข้อ
1.3	ปัญหาคานสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	10	ข้อ
1.4	ปัญหาคานสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก	16	ข้อ

X ซึ่งแต่ละข้อมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 คือมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.704

ถึง 7.3122 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ดังนั้น ข้อคำถามของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ จึงมีค่าอำนาจจำแนกสูงพอที่จะเชื่อถือได้ 95 % หรือสูงกว่า

2. ทหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหลังจากเลือกข้อที่มีคุณภาพสูง ใกล้เคียงกันมาหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ คอนบาร์ช (Cronbach, 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และครูอื่น ๆ ในโรงเรียน โดยการให้ความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากนักเรียน ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย วิธีการตอบแบบสอบถามและความปลอดภัยในการตอบ ให้นักเรียนเข้าใจและสบายใจ ในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบและคัดเลือกระดับที่ไม่สมบูรณ์ และระดับที่นักเรียนตอบอายุสูงและต่ำกว่าเกณฑ์ ออกจากแบบสอบถามทั้งหมด 402 ฉบับ เป็นระดับสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ 361 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.8 ของแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งนำมาวิเคราะห์ความสำคัญดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้
2. หาคะแนนเฉลี่ยประจำข้อ หาคะแนนประจำหมวดปัญหาในแบบสอบถาม ที่แยกประเภทไว้ตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ความรู้สึกต่อครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นำคะแนนที่ได้ไปหาค่าสถิติพื้นฐาน
4. ทดสอบสมมุติฐาน ข้อที่ 2 - 4 โดยใช้ t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
ความแปรปรวน (Variance)
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ค่าทดสอบ t-test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 - 4 โดยใช้สูตร (Edward, 1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - test
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ 2
N_1, N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และ 2
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และ 2

สำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนั้น ได้ใช้ค่าสถิติ
คังคองไปนี้ คือ

1. การวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) เป็นการหาค่าอำนาจจำแนก
โดยอาศัย ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t-test จากสูตร
(Walpole, 1972 : 161)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - test
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 1 และ 2
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยสะสมในกลุ่มที่ 1 และ 2
n_1, n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1 และ 2

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีสุคร

(Cronbach, 1972 : 126)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

X	แทน	ค่าคะแนนดิบ
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่า t_i ใน distribution
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ได้พิจารณาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องของเป็นคอน ๆ คือ

คอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม ทั้ง 4 คำน คือ

- 1.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
- 1.2 ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.3 ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว
- 1.4 ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก

คอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 คำน ดังกล่าว ในคอนที่ 1 ตามตัวแปรต่อไปนี้ คือ

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นคอนต้น ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ในภาคกลาง

2.2 เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นตอนต้น เพศชายและเพศหญิง

2.3 เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่รู้สึกว่าครอบครัวของตน

สงบสุขและไม่สงบสุข

2.4 เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

และต่ำ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคมทั้ง

4 ด้าน โดยกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยนั้น ๆ ไว้ เพื่อสะดวกในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	0.00	–	0.99	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00	–	1.99	มีปัญหาน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.00	–	2.99	มีปัญหามากกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.00	–	3.99	มีปัญหามาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.00	–	4.99	มีปัญหามากที่สุด

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม
 ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

ข้อที่	ข้อปัญหา	\bar{X}
1.	เรียนไม่รู้อะไรแล้วไม่กล้าถามครู ไม่ชอบครูบางคนทำให้ไม่อยากเรียน	2.8726
2.	รู้สึกว้าวนอกใจของชาไม่ทันเพื่อน	2.8073
3.	อยากให้มีมีการเรียนการสอนวิชากฎหมายเอาชนบ้างแต่ก็ไม่มี	2.6657
4.	ครุมีภาระงานมากเกินไปและขาดที่ปรึกษาทางการเรียน	2.5513
5.	คิดว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องน่าเรียนรู้ แต่ผู้ใหญ่ไม่ยอมให้มีการสอน	2.4111
6.	ขาดเงินใช้จ่ายในการศึกษาและกิจกรรมทางการศึกษา	2.2355
7.	มีงานบ้านมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำการบ้าน	2.2272
8.	มักใจลอยและชอบหลับไม่มีสมาธิในการเรียน	2.2244
9.	ที่พักอยู่ไกลโรงเรียน การเดินทางไปโรงเรียนลำบากและอันตราย	2.2133
10.	ใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนาน สะดวกสบายมากเกินไป โดยการลืมหืมตัว	2.1972
11.	สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยเสมอ ทำให้เรียนไม่เต็มที่	1.9917
12.	พ่อแม่ปกครองตอังกุ้มเงินมาให้ใช้จ่ายในการศึกษา	1.9418
13.	สภาพที่อยู่ของข้าพเจ้าคับแคบอีกอ้อมมีเสียงรบกวน	1.9058
14.	ขาดแคลนอาหารกลางวันและค่าใช้จ่ายส่วนตัว	1.8217
15.	ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนและเครื่องแต่งกาย	1.7036
16.	สภาพชุมชนรอบบ้านมีสภาพไม่ดี เช่น เป็นสลัมหรือแหล่งโจรผู้ร้าย	1.6371
17.	ที่อยู่เป็นบ้านเช่า หอพักหรืออาศัยเขาอยู่ ทำให้ขาดอิสรภาพในการทำงาน	1.5850
	เฉลี่ย	2.1760

จากตาราง 2 พบว่า เด็กวัยรุ่นก่อนต้นโดยทั่วไปในภาคกลางมีปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของเด็กเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่กล้าถามครู เมื่อเรียนไม่รู้เรื่องและไม่ชอบครูบางคน ทำให้ไม่อยากเรียน ($\bar{X} = 2.8726$) รู้สึกว่าสติปัญญาของชาไม่ทันเพื่อน ($\bar{X} = 2.8073$) อยากให้มีการเรียนการสอนวิชา กฎหมายเยาวชน ($\bar{X} = 2.6657$) ครูให้งานมากเกินไปและขาดที่ปรึกษาทางการเรียน ($\bar{X} = 2.5513$) คิดว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องมาเรียนรู้ แต่ผู้ใหญ่ไม่ยอมให้มีการสอน ($\bar{X} = 2.4111$) ขาดเงินใช้จ่ายในการศึกษาและกิจกรรมทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.2355$) มีงานบ้านมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำการบ้าน ($\bar{X} = 2.2272$) มักใจลอยและชอบหลับ ไม่มีสมาธิในการเรียน ($\bar{X} = 2.2244$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดในหมวดนี้คือ ที่อยู่เป็นบ้านเช่า หอพัก หรืออาศัยเขาอยู่ ทำให้ขาดอิสรภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 1.5850$) สภาพชุมชนรอบบ้านไม่ดี เช่น เป็นสลัมหรือแหล่งโจรผู้ร้าย ($\bar{X} = 1.6371$) ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนและเครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = 1.7036$) ขาดแคลนอาหารกลางวันและค่าใช้จ่ายส่วนตัว ($\bar{X} = 1.8217$)

ตาราง 3 กาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม
 งานการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม

ข้อที่	ข้อปัญหา	\bar{X}
18.	ไม่ชอบทำตามความคิดผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นเด็ก	3.5346
19.	อยากให้วัฒนธรรมไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร	3.0693
20.	ไม่ทราบว่าวัฒนธรรมตะวันตก คืออะไร และทำให้เกิดผลเสียแก่ วัฒนธรรมไทยอย่างไร	3.0637
21.	ชอบให้มีการเล่นต่าง ๆ ตามประเพณีไทย แต่ตัวเองอายุไม่กล้าเล่น	2.8255
22.	แยกไม่ออกระหว่างศาสนากับไสยศาสตร์	2.725
23.	อยากเป็นพลเมืองดีของชาติ รักชาติแต่ไม่รู้ว่าจะทำอะไรบ้าง	2.7175
24.	ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและระบอบการปกครอง	2.6870
25.	ไม่ค่อยมีเวลาให้การศาสนา ทั้งที่คิดว่ามีประโยชน์	2.6316
26.	ผู้ใหญ่มักไม่ชอบวัฒนธรรมตะวันตก ทั้ง ๆ ที่เป็นสิ่งโก้เก๋น่านิยม	2.4488
27.	ไม่เข้าใจกันและไม่ลงรอยกันกับผู้ใหญ่	2.4111
28.	อยากให้บ้านเมืองสงบสุขแต่ชอบเล่นรุนแรง เช่น ไขปืน เล่นระเบิด	2.3850
29.	มักจะคล้อยตามความคิดของกลุ่มคนเสมอ โดยนึกเอาเองว่าเขาคิดกันมา คือแล้ว เราจึงควรทำตาม	2.3601
30.	ไม่ค่อยทราบเลยว่าศิลปะและวัฒนธรรมไทยมีอะไรบ้าง	2.2841
31.	หมกมุ่นในศาสนา เพราะศาสนาค่อย ๆ เลื่อมความศักดิ์สิทธิ์ลง	2.2133
32.	ไม่ชอบให้มีการแสดงตามประเพณี เพราะเห็นว่าล้าสมัย	2.0333
33.	ไม่ชอบวัฒนธรรมไทย เพราะคิดว่าล้าสมัย แต่ผู้ใหญ่คิดว่าดี	2.0083
34.	ไม่ทราบว่า จะปฏิบัติตามศาสนาเพื่อประโยชน์อะไร	2.0028
	เฉลี่ย	2.553

จากตาราง 3 พบว่า เด็กวัยรุ่นนคอนตันโดยทั่วไปในภาคกลางมีปัญหาทางสังคม ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของเด็กเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่ชอบทำตามความคิดผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นเด็ก ($\bar{X} = 3.5346$) อยากให้วัฒนธรรมไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ($\bar{X} = 3.0693$) ไม่ทราบว่าวัฒนธรรมตะวันตกคืออะไร และทำให้เกิดผลเสียแก่วัฒนธรรมไทยอย่างไร ($\bar{X} = 3.0637$) ชอบให้มีการเล่นต่าง ๆ ตามประเพณีไทย แต่กลัวเองอายุไม่กล้าเล่น ($\bar{X} = 2.8255$) แยกไม่ออกระหว่างศาสนากับไสยศาสตร์ ($\bar{X} = 2.725$) อยากเป็นพลเมืองดีของชาติ รักชาติ แต่ไม่รู้ว่าจะจะทำอะไรบ้าง ($\bar{X} = 2.7175$) ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและระบอบการปกครอง ($\bar{X} = 2.6870$) ไม่ค่อยมีเวลาให้การศึกษา ทั้งที่คิดว่ามีประโยชน์ ($\bar{X} = 2.6316$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดในหมวดนี้ คือ ไม่ทราบว่าจะปฏิบัติตามศาสนาเพื่อประโยชน์อะไร ($\bar{X} = 2.0028$) ไม่ชอบวัฒนธรรมไทย เพราะคิดว่าล้าสมัย แต่ผู้ใหญ่ว่าดี ($\bar{X} = 2.0083$) ไม่ชอบให้มีการแสดงตามประเพณี เพราะเห็นว่าล้าสมัย ($\bar{X} = 2.0333$) หมกมุ่นทราในศาสนา เพราะศาสนาค่อย ๆ เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ลง ($\bar{X} = 2.2133$)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาของสังคม
 กานสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

ข้อที่	ข้อปัญหา	\bar{X}
35.	พ่อแม่ผู้ปกครองมักยกตัวอย่างคนอื่นว่าดีและทั้บถมซาพเจ้า	2.8444
36.	รู้สึกวาพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรมและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น ของเด็ก	2.4654
37.	สมาชิกภายในบ้านมักมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน	2.4626
38.	รู้สึกวาพ่อแม่ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันหรือปล่อยปละละเลยจนเกินไป	2.3823
39.	พี่น้องอิจฉาริษยากัน ขัดแย้งกันและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันแจะกัน	2.2500
40.	ไม่มีความเป็นตัวของตัวเองในบ้าน	2.2244
41.	ขาดความรักความอบอุ่นและความเข้าใจจากพ่อแม่ผู้ปกครอง	2.216
42.	ไม่ชอบให้มีบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ผู้ปกครองอยุรวมในบ้าน	2.1389
43.	คนในบ้านมักไม่ช่วยกันแก้ปัญหา อวดคื้และหยิ่งเซาหากัน	2.0583
44.	ญาติผู้ใหญ่และผู้อาศัยชอบให้อ่านาจและก่อเรื่องเคือดรอน	2.0389
	เฉลี่ย	2.3088

จากตาราง 4 พบว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นโดยทั่วไปในภาคกลางมีปัญหาทางสังคม
 ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง
 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของเด็กเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ พ่อแม่
 ผู้ปกครองมักยกตัวอย่างคนอื่นว่าดีและทั้บถมซาพเจ้า ($\bar{X} = 2.8444$) รู้สึกว่าพ่อแม่
 ผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรมและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก ($\bar{X} = 2.4654$)
 สมาชิกภายในบ้านมักมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน ($\bar{X} = 2.4626$) รู้สึกว่า
 พ่อแม่ผู้ปกครอง เข้มงวดกวดขันหรือปล่อยปละละเลยจนเกินไป ($\bar{X} = 2.3823$) พี่น้อง
 อิจฉาริษยากันขัดแย้งกันและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 2.2500$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ญาติผู้ใหญ่และผู้อาศัยขอบใช้อำนาจและก่อเรื่อง
 เคื้อครอน ($\bar{X} = 2.0389$) คนในบ้านมักไม่ช่วยกันแก้ปัญหา อวดดีและหยิ่งเข้าหากัน
 ($\bar{X} = 2.0583$) ไม่ชอบให้มีบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ผู้ปกครองอยู่รวมในบ้าน ($\bar{X} = 2.1389$)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก

ข้อที่	ข้อปัญหา	\bar{X}
45.	ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเพราะขาดประสบการณ์	3.2278
46.	ผู้มีความสามารถมักทำงานเอาหน้า ถ้าคนไม่เด่นก็ไม่ร่วมมือ	2.9889
47.	กิจกรรมในโรงเรียนมักชอบเขาเพราะขาดความร่วมมือ	2.7590
48.	ผู้ใหญ่กับเด็กมักขัดแย้งกันและจัดกิจกรรมไม่ตรงความสนใจของเด็ก	2.7368
49.	รู้สึกอายและเคอะเขินเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ	2.6122
50.	เพื่อนบ้านมักถือความเดือดร้อนรำคาญและรบกวนอยู่เสมอ	2.2687
51.	ครูไม่ค่อยรวมกิจกรรมกับนักเรียนตั้งแต่สิ่งให้ทำ	2.2451
52.	เพื่อนรบกวนเสมอจนขาดความเป็นตัวของตัวเอง	2.2382
53.	เพื่อนไม่เข้าใจ ขาดความสนใจจากเพื่อน ขาดเพื่อนสนิท	2.2355
54.	ครูลำเอียงและเข้มงวดเกินไป มักดูค่าและลงโทษรุนแรง	2.2333
55.	พ่อแม่ผู้ปกครองมักเชื่อตามคำพูดของเพื่อนบ้านโดยไม่มีเหตุผล	2.1025
56.	ครูทำผิดแล้วมักไม่ยอมรับ เพราะกลัวเสียหน้า	2.0997
57.	ครูไม่สนใจ ไม่เข้าใจนักเรียนและไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น	2.0000
58.	ไม่ค่อยได้รวมกิจกรรมในชุมชน เพราะไม่ค่อยสนใจและพ่อแม่ผู้ปกครองห้าม	1.9668
59.	ชอบเที่ยวตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ	1.6482
60.	เพื่อนบ้านเป็นนักเลงการพนันและพวกมิจฉาชีพ มักชวนไปในทางเสื่อมเสีย เช่น ยาเสพติด ลักขโมย การพนัน ฯลฯ	1.6444
	เฉลี่ย	2.3129

จากตาราง 5 พบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นโดยทั่วไปในภาคกลางมีปัญหาทางสังคม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ประเด็นปัญหาที่สำคัญของเด็กเรียงตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเพราะขาดประสบการณ์ ($\bar{X} = 3.2278$) ผู้มีความสามารถมักทำงานเอาหน้า ถ้าตนไม่เก่งก็ไม่ร่วมมือ ($\bar{X} = 2.9889$) กิจกรรมในโรงเรียนมักชอบเขาเพราะขาดความร่วมมือ ($\bar{X} = 2.7590$) ผู้ใหญ่กับเด็กมักขัดแย้งกันและจัดกิจกรรมไม่ตรงความสนใจของเด็ก ($\bar{X} = 2.7368$) รู้สึกอายและเคอะเขินเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X} = 2.6122$) เพื่อนบ้านมักก่อความเดือดร้อนรำคาญและรบกวนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.2687$) ครูไม่ค่อยร่วมกิจกรรมกับนักเรียนก็แต่สั่งให้ทำ ($\bar{X} = 2.2451$)

ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ เพื่อนบ้านเป็นนักเลงการพนันและพวกมิจฉาชีพ มักชวนไปในทางเสื่อมเสีย เช่น ยาเสพติด ลักขโมย การพนัน ฯลฯ ($\bar{X} = 1.6444$) ชอบเที่ยวตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X} = 1.6482$) ไม่ค่อยได้ร่วมกิจกรรมในชุมชน เพราะไม่ค่อยสนใจและพ่อแม่ผู้ปกครองห้าม ($\bar{X} = 1.9668$) ครูไม่สนใจ ไม่เข้าใจนักเรียนและไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.0000$)

จากตาราง 2 - 5 ทำให้ทราบแนวโน้มของปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในภาคกลางว่า มีปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรมมากกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมาคือ ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมด้านเศรษฐกิจ การศึกษาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก ตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ความรู้สึกต่อครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ระหว่างเด็กวัยรุ่นตอนต้น ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดในภาคกลาง

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนน ปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน
ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน

หมวดปัญหา	N	\bar{X}	S^2	t
1. <u>หมวดเศรษฐกิจและการศึกษา</u> ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด	120 <u>241</u>	(35).3667 (38).037	97.64 87.104	2.4634**
2. <u>หมวดการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม</u> ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด	120 <u>241</u>	39.3083 44.4066	142.9134 139.1133	3.8342***
3. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว</u> ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด	120 241	22.275 23.23	64.55 61.1413	0.5969
4. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก</u> ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด	120 241	35.7917 37.93	119.39 110.02	1.0734
<u>เฉลี่ย 4 หมวด</u> ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด	120 241	132.4667 143.92	1191.58 1077.3547	3.0182***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

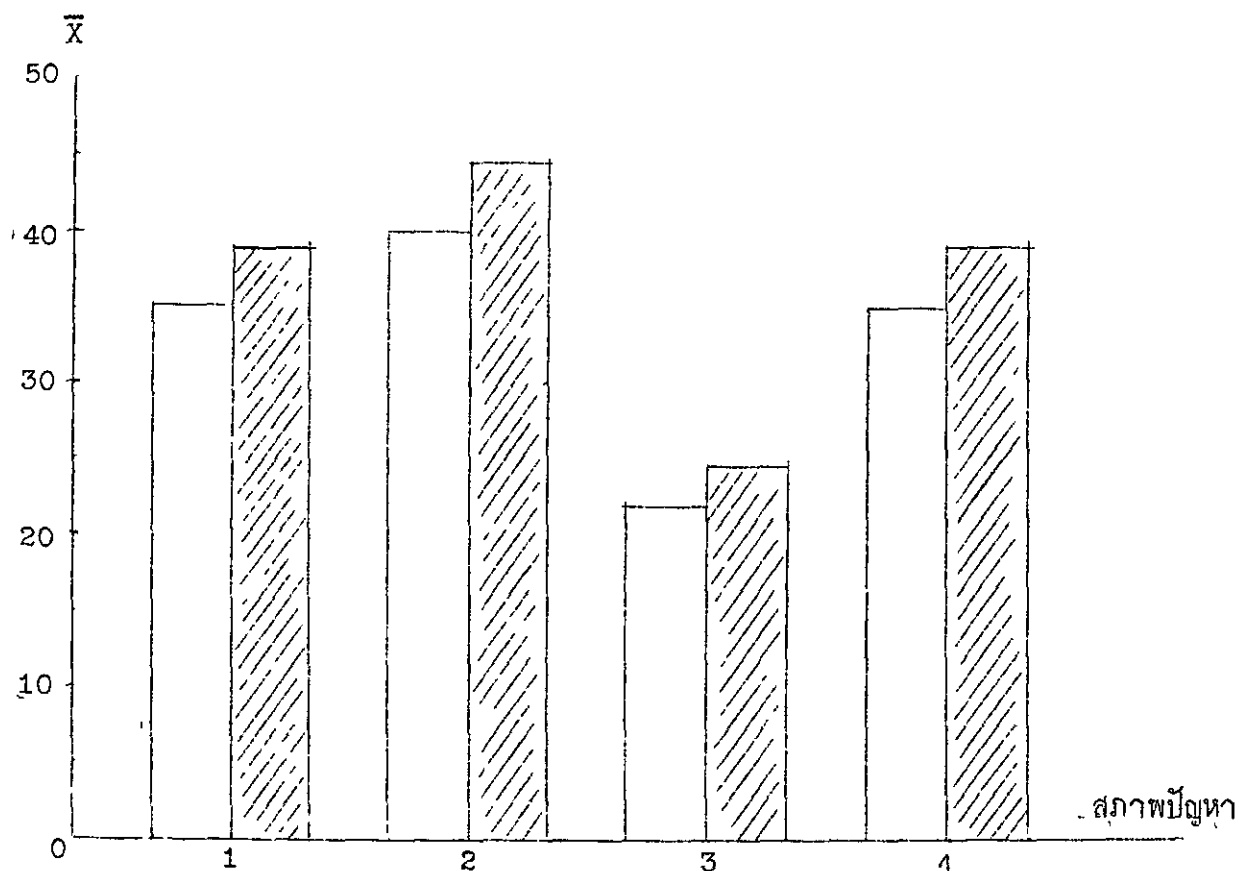
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัดมีปัญหาทางสังคม สูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ในด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .001 ตามลำดับ ส่วนในด้าน สัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวและสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกนั้น เด็กวัยรุ่นตอนต้นใน ต่างจังหวัด มีปัญหาสูงกว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

เพื่อให้เห็นได้เด่นชัดยิ่งขึ้น จึงแสดงเป็นแผนภาพที่ 1 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่น ตอนต้นในต่างจังหวัดมีปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพ มหานคร ปัญหาที่ต่างกันมาก คือ ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ใกล้เคียงกัน มากคือ ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ภาพที่ 1 แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน

 แทน กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร

 แทน กลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัด

1 แทน ปัญหาด้าน เศรษฐกิจและการศึกษา

2 แทน ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม

3 แทน ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

4 แทน ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน
ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ตามตัวแปรเพศ

หมวดปัญหา	N	\bar{X}	S^2	t
1. <u>หมวดเศรษฐกิจและการศึกษา</u>				
ชาย	185	37.3514	83.9207	0.5141
หญิง	176	36.858	82.3048	
2. <u>หมวดการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม</u>				
ชาย	185	43.2054	154.5913	0.8043
หญิง	176	42.1761	141.1407	
3. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว</u>				
ชาย	185	22.2514	55.9732	2.2904 *
หญิง	176	24.1364	65.95	
4. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก</u>				
ชาย	185	37.7405	122.6	0.9159
หญิง	176	36.6875	115.9946	
<u>เฉลี่ย 4 หมวด</u>				
ชาย	185	140.6216	1070.8443	0.2878
หญิง	176	139.625	1091.9127	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

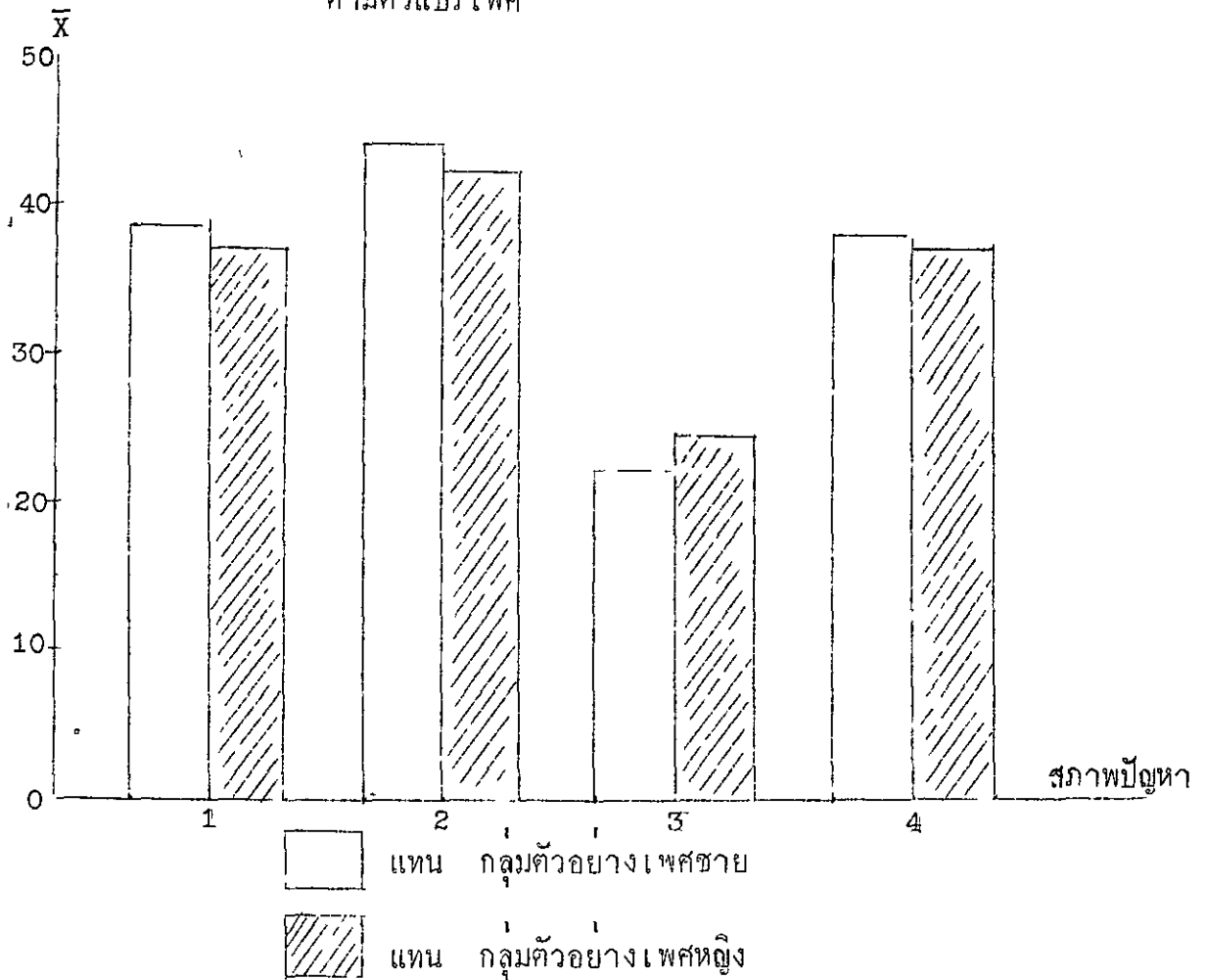
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นชาย มีปัญหาทางสังคมสูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง ในด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวนั้น เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงมีปัญหามากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากแผนภาพที่ 2 ชี้ให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นเพศชายมีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงในด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นชาย

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน
ของเด็กรุ่นตอนต้น ตามตัวแปรความรู้สึกรอบครัว

หมวดปัญหา	N	\bar{X}	S^2	t
1. <u>หมวดเศรษฐกิจและการศึกษา</u> รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข	241	35.3071	79.2427	5.0527 ^{****}
รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข	120	40.4417	84.4604	
2. <u>หมวดการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม</u> รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข	241	41.3651	133.472	2.9952 ^{***}
รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข	120	45.4667	156.3595	
3. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว</u> รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข	241	21.0954	50.6717	7.6125 ^{****}
รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข	120	27.3917	56.8573	
4. <u>หมวดสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก</u> รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข	241	36.0954	107.683	2.6298 ^{***}
รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข	120	39.475	144.5697	
<u>เฉลี่ย 4 หมวด</u> รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข	241	131.2407	968.8787	5.9870 ^{*****}
รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข	120	152.8167	1076.0969	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

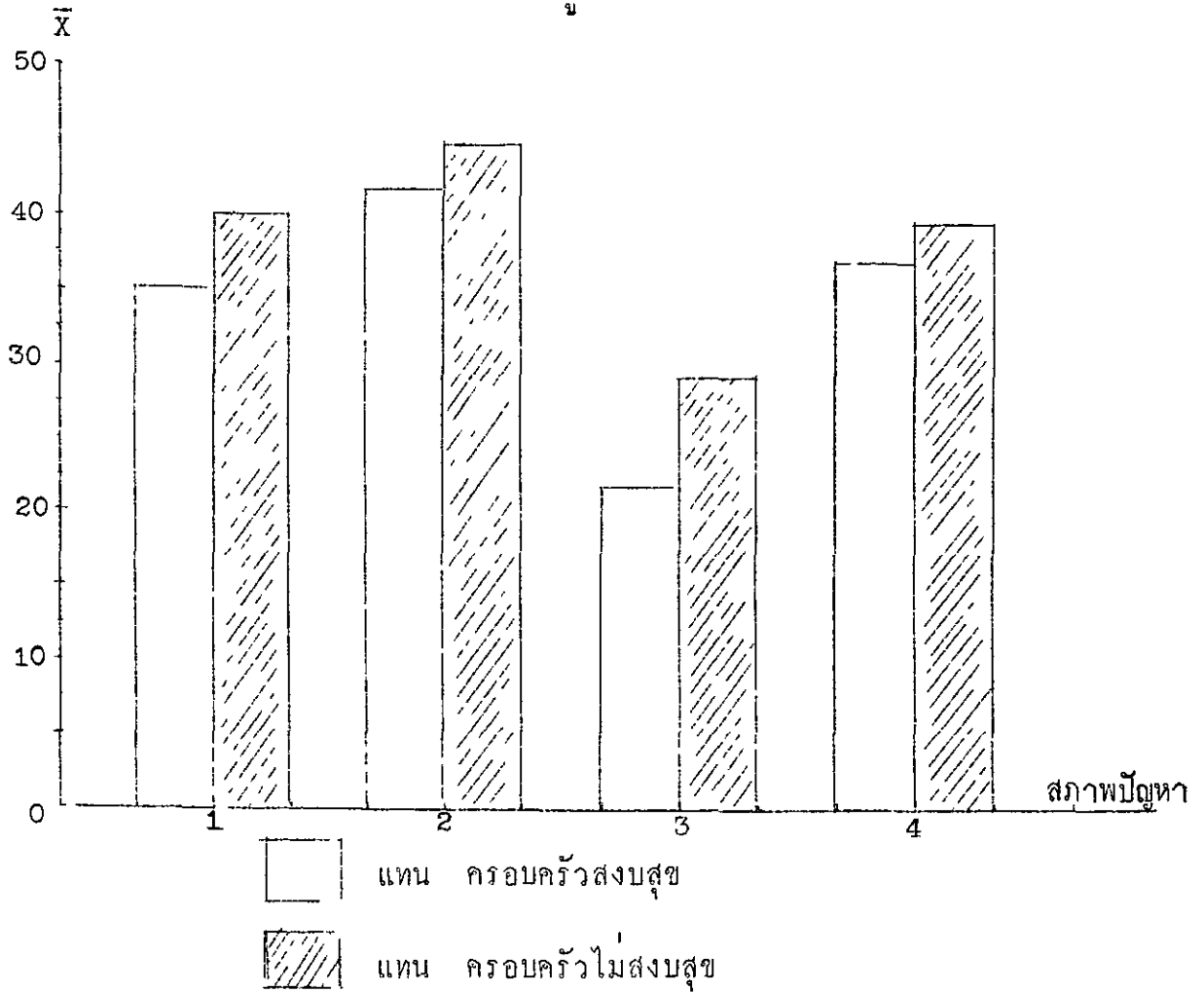
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .0005

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าเหว่ไม่สงบสุข มีปัญหาทางสังคมสูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าเหว่สงบสุขในด้านการประกอบอาชีพและการศึกษา ค่านิยมเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005 หรือสูงกว่า

เพื่อให้เห็นได้เด่นชัดยิ่งขึ้น จึงได้แสดงเป็นแผนภาพที่ 3 ซึ่งบ่งว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าเหว่ไม่สงบสุขมีปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว้าเหว่สงบสุข ปัญหาแตกต่างกันมากคือความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ที่ใกล้เคียงกันมาก คือความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก

ภาพที่ 3 แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร ความรู้สึกต่อครอบครัว

- 1 แทน ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
- 2 แทน ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม
- 3 แทน ปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 4 แทน ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน
ของเด็กรุ่นก่อนต้น ความก้าวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

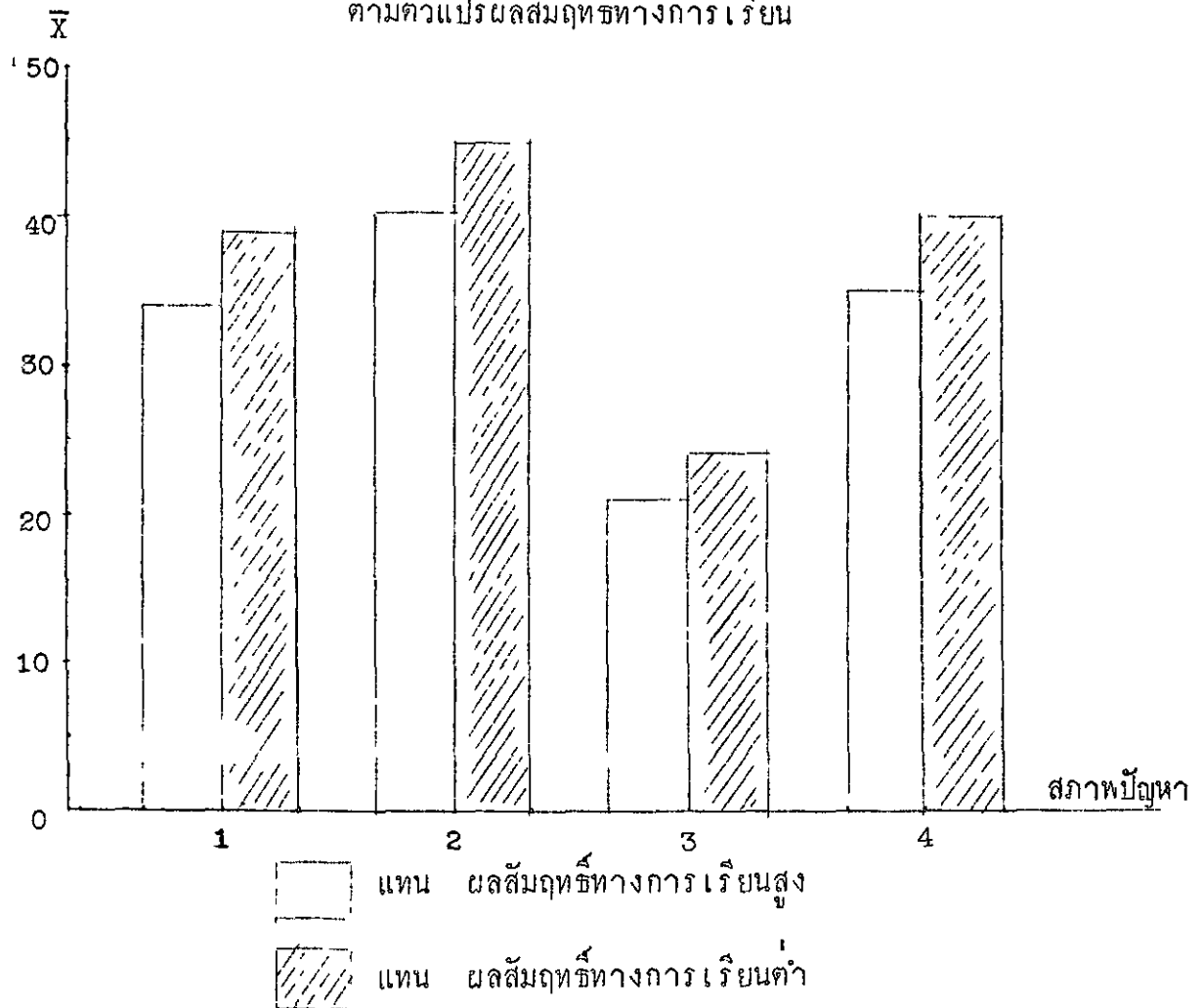
หมวดปัญหา	N	\bar{X}	S^2	t
1. <u>หมวดเศรษฐกิจและการศึกษา</u>				
สูง	90	34.6556	84.6967	2.8744 ***
ต่ำ	84	39.131	124.59	
2. <u>หมวดการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม</u>				
สูง	90	40.2222	175.1144	2.5256 **
ต่ำ	84	45.381	187.0124	
3. <u>หมวดสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว</u>				
สูง	90	21.8222	82.4835	2.2955 *
ต่ำ	84	24.8571	69.8348	
4. <u>หมวดสัมพันธ์ภาพกับบุคคลภายนอก</u>				
สูง	90	35.5111	103.1284	3.1115 ***
ต่ำ	84	40.619	130.1182	
<u>เฉลี่ย 4 หมวด</u>				
สูง	90	131.8889	1002.4368	3.601416 ****
ต่ำ	84	150.0476	1199.901	

- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005
 **** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .0005

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคมสูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในด้านเศรษฐกิจ และการศึกษา ค่านการ เมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ค่านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และค่านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือสูงกว่า

เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้แสดงเป็นแผนภาพที่ 4 จากแผนภาพสามารถ คอบคำถามได้ว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ที่แตกต่างกันมากคือค่าน เศรษฐกิจ และการศึกษา ที่ใกล้เคียงกันมากคือ ค่านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ภาพที่ 4 แสดงปริมาณปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1 แทน ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
- 2 แทน ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม
- 3 แทน ปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 4 แทน ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
2. ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม
3. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว
4. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก

นำมาเปรียบเทียบตามตัวแปรคือ สถานที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ความรู้สึกต่อครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อที่จะทราบแนวโน้มปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น อันจะทำให้เข้าใจปัญหาของเด็กวัยรุ่นนี้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งจะเป็นประโยชน์ในการจัดบริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง 13 - 16 ปี กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง ปีการศึกษา 2519 ที่ศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 จำนวน 9 โรงเรียน 361 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัญหาของนักเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน จำนวน 60 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง นำไปทดลองใช้กับนักเรียน 100 คน แล้วหาค่าอำนาจจำแนก คัดข้อที่อำนาจจำแนกค่าออก แล้วนำไปหาค่าความ

เชื่อมั่นได้ .94

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับดังนี้ คือ

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ยประจำขอ
2. หาค่าคะแนนประจำหมวดตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ความรู้สึกต่อครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ทดสอบสมมุติฐาน ข้อที่ 2 - 4 โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยรายขอของแบบสอบถามปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านคือ

1.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา พบว่า อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ไม่กล้าถามครูเมื่อเรียนไม่รู้เรื่องและไม่ชอบครูบางคนทำให้ไม่อยากเรียน รู้สึกสติปัญญาของชาไม่ทันเพื่อน อยากให้มีการเรียนการสอนวิชากฎหมายแคววชน คุรุโงงาน มากเกินไปและขาดที่ปรึกษาทางการเรียน คิดว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องน่าเรียนรู แต่ผู้ใหญ่ไม่ยอมให้มีการเรียนการสอน ขาดเงินใช้จ่ายในการศึกษา มีงานบ้านมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำการบ้าน มักใจลอย ชอบหลับไม่มีสมาธิในการเรียน

1.2 ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียน เรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ไม่ชอบทำตามความคิดผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นเด็ก อยากให้วัฒนธรรมไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร ไม่ทราบว่าวัฒนธรรมตะวันตกคืออะไร และทำให้เกิดนิสัยเสียแก่วัฒนธรรมไทยอย่างไร ชอบให้มีการเล่นต่าง ๆ ตามประเพณีไทย แต่ตัวเองอายุไม่กล้าเล่น แยกไม่ออกระหว่างศาสนากับไสยศาสตร์ อยากเป็นพลเมืองดีของชาติ รักชาติ แต่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและระบอบการปกครอง ไม่ค่อยมีเวลาให้การศาสนา ทั้งที่คิดว่ามีประโยชน์

1.3 ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว พบว่า อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียงตามลำดับคะแนนได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครองมักยกตัวอย่างคนอื่นที่ดีและทัณฑ์เด็กของตน รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรมและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก สมาชิกภายในบ้านมักมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันหรือปล่อยปละละเลยจนเกินไป พี่น้องอิจฉาริษยากัน ขัดแย้งกันและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.4 ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก พบว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00 - 2.99) ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนเรียงตามลำดับคะแนนได้แก่ ไม่กล้าแสดงออกเพราะขาดประสบการณ์ ผู้มีความสามารถมักทำงานเอาหน้า ถ้าคนไม่เด่นก็ไม่ร่วมมือ กิจกรรมในโรงเรียนมักชอบเขาเพราะขาดความร่วมมือ ผู้ใหญ่กับเด็กมักขัดแย้งกันและจัดกิจกรรมไม่ตรงความสนใจของเด็ก รู้สึกอายและเคอะเขินเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ เพื่อนบ้านก่อความเดือดร้อนรำคาญและรบกวนอยู่เสมอ ครูไม่ค่อยรวมกิจกรรมกับนักเรียน มักจะสั่งให้ทำ

จากการวิเคราะห์ข้อปัญหา 60 ข้อ 4 หมวดปัญหานั้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เด่นที่สุด 5 ปัญหาคือ

1. ไม่ชอบทำตามความคิดเห็นผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นของเด็ก $\bar{X} = 3.5346$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
2. ไม่กล้าแสดงออกเพราะขาดประสบการณ์ $\bar{X} = 3.2278$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
3. อยากให้วัฒนธรรมไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร $\bar{X} = 3.0693$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
4. ไม่ทราบว่าวัฒนธรรมตะวันตกคืออะไร และทำให้เกิดผลเสียแก่วัฒนธรรมไทยอย่างไร $\bar{X} = 3.0637$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหามาก
5. ผู้มีความสามารถมักทำงานเอาหน้า ถ้าคนไม่เด่นก็ไม่ร่วมมือ $\bar{X} = 2.9889$ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหาปานกลาง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านตามตัวแปรสถานที่ตั้งของ

โรงเรียน เพศ ความรู้สึกต่อครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1) เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

2.1.1 เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษาน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

($t = 2.4634$)

2.1.2 เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .0005 ($t = 3.8342$)

2.1.3 เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

($t = 0.5969$)

2.1.4 เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

($t = 1.0734$)

คะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาทางสังคมน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005 ($t = 3.0182$)

2.2) เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ตามตัวแปรเพศ พบว่า

2.2.1 เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษามากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.5141$)

2.2.2 เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.8043$)

2.2.3 เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t = 2.2904$)

2.2.4 เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก

มากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.9159$)

คะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.2878$) แต่ที่น่าสังเกตคือ เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงมีปัญหาความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.3 เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ตามตัวแปรความรู้สึกต่อครอบครัว พบว่า

2.3.1 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวสงบสุข มีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษาน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวไม่สงบสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0005 ($t = 5.0527$)

2.3.2 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวสงบสุข มีปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวไม่สงบสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 ($t = 2.9952$)

✓ 2.3.3 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวสงบสุขมีปัญหาความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวไม่สงบสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0005 ($t = 7.6125$)

2.3.4 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวสงบสุข มีปัญหาความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลภายนอก น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวไม่สงบสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005 ($t = 2.6298$)

คะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวสงบสุข มีปัญหาทางสังคมน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่าการครอบครัวไม่สงบสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .0005 ($t = 5.9870$)

2.4 เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษาน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005 ($t = 2.8744$)

2.4.2 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($t = 2.5256$)

2.4.3 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t = 2.2955$)

2.4.4 เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .005 ($t = 3.1115$)

คะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางสังคมน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .0005 ($t = 3.6014$)

✓ อภิปรายผล

~~การ~~ วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผลปรากฏดังนี้

1. จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ว่า "เด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง มีปริมาณปัญหาทางสังคม ความเครียดและการศึกษา ด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกต่างกัน" ในตาราง 2 - 4 พบว่า ปัญหาทางด้านสังคมทั้ง 4 ด้าน ของเด็กวัยรุ่นตอนต้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.00 - 2.99) ปัญหาที่เด่นที่สุด ได้แก่ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.553$)

จากผลการวิจัยนี้แสดงว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นอยู่ในภาวะของความวุ่นวายในสังคม สภาพสังคมทำให้เด็กอึดอัดไม่สบายใจ กับตนเอง ปรับตัวไม่ได้ ความแปรปรวนทางการเมือง และการปกครอง ความเปลี่ยนแปลงทางศาสนาและวัฒนธรรม ทำให้เด็กลำบากใจในการตัดสินใจและการปฏิบัติตน ปัญหาที่รองลงมาคือ ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอก ($\bar{X} = 2.3129$) ปัญหานี้สอดคล้องกับปัญหาแรกคือ ความรู้สึกลำบากใจ ไม่สบายใจ

ในการปฏิบัติตนและการตัดสินใจ จะส่งผลกระทบต่อมาถึงสัมพันธภาพกับบุคคลรอบ ๆ ตัวเด็ก โดยเฉพาะกับบุคคลภายนอกที่เด็กยังไม่รู้จักดีพอ และต่อมาก็คือ บุคคลในครอบครัวของเด็กเอง นั่นคือ ปัญหาสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ($\bar{X} = 2.3088$) และปัญหาเศรษฐกิจและการศึกษา น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.1760$)

ผู้วิจัยคาดว่า เด็กคงจะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจมาก เพราะอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ น่าจะมีปัญหาความยากจนมากเป็นอันดับแรก แต่ผลการวิจัยกลับเป็นว่าเด็กมีปัญหาเศรษฐกิจน้อย ในปัญหาทางสังคมทั้งหมด ซึ่งทำให้เกิดความสงสัยว่า อาจจะมีตัวแปรอื่นแทรกซ้อน หรืออาจเป็นไปได้ที่ว่าเด็กไม่รู้สึกว่าปัญหาการเงินเป็นภาระของตน หรือเด็กสนใจกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งทำให้เด็กกังวลหรือไม่สบายใจมากกว่า คิดว่าความปัญหาเศรษฐกิจกับผูกครอง อาจจะได้รับคำตอบว่ามีปัญหานั้นมากที่สุดก็ว่าได้ เพราะปัญหานี้เป็นภาระโดยตรงของผู้ปกครองที่จะต้องรับผิดชอบ ~~โดยที่เด็ก~~ อาจจะไม่ค่อยวิตกกังวลนัก

1.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา พบว่า ปัญหาที่เด่นคือ ปัญหาเกี่ยวกับครู ได้แก่ ปัญหาไม่กล้าถามครูเมื่อเรียนไม่รู้เรื่อง การที่เด็กไม่กล้าถามครูนั้นน่าจะเป็นเพราะความห่างเหินของครูกับเด็ก หรือการไม่กล้าแสดงออกของเด็ก จึงนับเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องใกล้ชิดกับเด็ก เข้าใจเด็ก และส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออก ปัญหาต่อไป คือ ไม่ชอบครูบางคน ทำให้ไม่อยากเรียน ปัญหานี้พอจะแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจกันระหว่างครูกับเด็ก ซึ่งเป็นผลต่อการเรียน ความไม่เข้าใจกันนี้อาจจะมีผลเนื่องมาจากความคิดไม่ตรงกัน หรือความไม่พอใจในพฤติกรรมบางอย่างของครู ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความอยาก رؤอยากเห็นของเด็กอันแสดงถึงความเป็นคนใฝ่รู้คืออยากให้มีการสอนพิเศษศึกษาและกฎหมายเยาวชน ปัญหาสุดท้ายสำหรับด้านเศรษฐกิจและการศึกษาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการขาดเงินเพื่อใช้จ่ายในการศึกษา ผลที่ตามมาคือ เด็กต้องทำงานหนักกว่าปกติ ผลการวิจัยค่อนข้าง มีเรื่องต้องคิดมากขึ้น ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน

1.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า

- ✓ ปัญหาที่เด่นคือ ปัญหาการขัดแย้งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ได้แก่ ไม่ชอบทำตามความคิดผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นของเด็ก / ปัญหานี้คิดว่าน่าจะมึรากฐานมาจากวัฒนธรรมเกมของไทยที่มีค่านิยมว่าเด็กนั้นจะต้องอยู่ในโอวาทของบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ปกครองตน เด็กไม่ควรเถียงผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่มีความรู้และประสบการณ์มากกว่า ดังเช่น คำพังเพยที่ว่า "อาบน้ารอนมากอน" หรือ "เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด" เป็นต้น ผู้ใหญ่ที่ยึดค่านิยมนี้จึงขัดแย้งกับเด็กโดยเฉพาะเด็กที่ได้รับการศึกษา เช่นเด็กในโรงเรียน ระดับต่าง ๆ เพราะการศึกษาสอนให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใ้กล้าแสดงออก ในทางความคิดเห็นและการกระทำ ให้ความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบกับเด็กได้รับการศึกษามาก มีความรู้กว้างขวาง มีความคิด มีประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมากกว่าผู้ใหญ่ จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้เด็กกล้าพูด กล้าแสดงความคิดกับผู้ใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดการขัดแย้งกันอย่างมาก

ปัญหาต่อไปคือ ปัญหาเด็กขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมตะวันตก ปัญหานี้พบว่าสอดคล้องกับปัญหาแรก ดังได้กล่าวมาแล้ว ว่าวัฒนธรรมเกมของไทย และค่านิยมแบบเก่าทำให้ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเด็กในขณะเดียวกันเด็กก็บอกว่าไม่เข้าใจวัฒนธรรมเหล่านั้น เนื่องมาจากเด็กไทยมีการศึกษาตามแบบอย่างของตะวันตก ปรึชญาการศึกษาที่ใช้อยู่ก็มากจากตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ วัฒนธรรมตะวันตกจึงตามมากับการศึกษาที่เด็กได้เรียนอยู่ แต่เด็กก็ไม่รู้ไม่เข้าใจว่าสิ่งที่ตนได้เรียน ได้รับมาแล้วนั้น บางสิ่งบางอย่างคือวัฒนธรรมตะวันตก ในขณะที่เด็กกับที่ตนอยู่ในสังคมไทย ใช้วัฒนธรรมไทยทุกวัน สิ่งนี้ทำให้เด็กอยู่ในภาวะงุนงง ขัดแย้งกับผู้ใหญ่และในขณะเดียวกันก็ขัดแย้งภายในตนเองด้วยโดยที่ไม่รู้และไม่เข้าใจเลย เด็กจึงไม่รู้ว่าจะวางตนอย่างไร ปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะนับได้ว่าเหมาะสม ปัญหาต่อมาก็นับว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาแรกและสนับสนุนว่าเด็กเกิดความขัดแย้งภายในตนเองคือ ปัญหาที่ว่าชอบให้มีการเล่นตามแบบประเพณีของไทย แต่ตนเองไม่อยากเล่น นับได้ว่าเด็กไทยยังรักประเพณีไทยอยู่ แต่ไม่ยอมแสดงโดยอ้างว่าไม่กล้าเล่น ในขณะที่เด็กเหล่านี้ได้รับการส่งเสริมให้กล้าแสดงออกยดลอกเวลา เราจะสังเกตได้จากเด็กวัยรุ่นของไทยนิยมการลีลาศเต้นรำ มากกว่าการเล่นพื้นเมืองหรือการรำไทย

ปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งคือ ปัญหาทางศาสนาศาสตร์ เด็กขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนา เด็กรู้ว่าศาสนามีประโยชน์แต่ไม่เข้าใจในเรื่องหลักการสำคัญ เด็กจึงเห็นทางศาสนา เมื่อไสยศาสตร์เข้ามายุ่ง จึงทำให้เด็กสับสนมากขึ้น เด็กเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ซึ่งสอนให้เชื่อในหลักของความจริงที่พิสูจน์และทดลองให้เห็นจริงได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับไสยศาสตร์ เด็กจึงลึกลับความเลื่อมใสในศาสนา ลง จะเห็นได้ว่า เด็กมีศรัทธาในผลิตภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าทางศาสนา นับได้ว่าเด็กทางไกลศาสนาออกไปทุกที ปัญหาสุดท้ายได้แก่ ปัญหาค่านิยม การปกครอง เด็กขาดความรู้ความเข้าใจ เด็กอยากเป็นพลเมืองดี แต่ไม่รู้ว่าพลเมืองดีต้องทำอะไร ทั้ง ๆ ที่เด็กเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองมาแล้ว เด็กรักชาติ แต่ก็ไม่มีใครว่าการรักชาตินั้นจะแสดงออกได้อย่างไร ควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไร ปัญหานี้เป็นเรื่องที่น่าคิดอย่างยิ่ง ถ้าเด็กมีความรู้ความเข้าใจและประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีแล้ว ก็น่าจะเชื่อได้ว่า เขาจะเป็นพลเมืองดีในอนาคต

113 ผลการวิเคราะห์ ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว พบว่า ปัญหาที่เด่นคือ ปัญหาการขัดแย้งกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ปัญหานี้สอดคล้องกับปัญหา ความไม่เข้าใจกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งผู้ใหญ่หาทางออกโดยวิธียกตัวอย่างคนอื่นมาอ้างวาทะและทัณฑ์เด็กในปกครองของตน โดยไม่รู้เลยว่าการทำเช่นนี้ไม่ได้ผลคืออะไรเลย และยังอาจจะก่อให้เกิดผลร้ายตามมาด้วย เพราะผู้ใหญ่ไม่เข้าใจว่าเด็กสมัยใหม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่นิยมทำตามแบบใคร มีความเชื่อมั่นในตนเอง และจะทำในทางที่ตนเห็นว่าถูกต้อง ซึ่งผู้ใหญ่จะมองไปในแง่ว่าเด็กประชดประชัน ปัญหาที่รองลงมาคือ ปัญหาระหว่างพี่น้องทะเลาะวิวาทขัดแย้งกัน ไม่ฟังความคิดเห็นและอธิบายกัน อาจจะเนื่องมาจากพ่อแม่ผู้ปกครองในบ้าน ซึ่งจะทำหน้าที่ประสานรอยร้าวในเด็กนั้น มาขัดแย้งกับเด็กเสียเอง ทำให้ปัญหาระหว่างพี่น้องเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวก็ได้

1.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาค่านิยมสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก พบว่า ปัญหาที่เด่นคือ ปัญหาการรวมกิจกรรม มี 2 ปัญหาคือ ปัญหาการไม่ร่วมมือ โดยบอกว่าไม่กล้าแสดงออก กับปัญหาการทำงานเอาหน้า ปัญหานี้ น่าจะลดลงได้ ถ้าได้มีการชี้แจงถึงจุดมุ่งหมาย และผลที่จะได้รับจากการจัดกิจกรรมและก่อนที่จะจัดกิจกรรมอะไร ควรมีการวางแผนงานร่วมกัน แบ่งงานกันรับผิดชอบ และให้ความสำคัญต่อทุก ๆ คนเท่ากัน ปัญหารอง

ลงมาคือ ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ เป็นปัญหาทางวัฒนธรรมอีกปัญหาหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการขัดแย้งภายในตัวเด็กเอง ระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเด็กส่วนใหญ่จะเลือกวัฒนธรรมตะวันตกอันเป็นปัญหาหนักใจของผู้ใหญ่ไทยเราเป็นอย่างมาก ปัญหาสุดท้ายคือปัญหาเพื่อนบ้านก่อให้เกิดความเคียดแค้นรำคาญ ซึ่งอาจจะทำให้เด็กไม่อยากอยู่บ้าน โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะไม่เข้าใจ

ปัญหาที่พบในการวิจัยครั้งนี้ ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องการความเข้าใจและความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ในการดำเนินการแก้ไข ผู้จัดและบริหารการศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ควรจะไตร่ตรองถึงปัญหาทางสังคมของเด็กที่ตนต้องรับผิดชอบ และพยายามหาทางขจัดสาเหตุที่จะทำให้เกิดปัญหาเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิด และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้วก็ต้องร่วมมือกันหาทางแก้ไขโดยรีบด่วน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นตอนต้นตามตัวแปรสถานที่ตั้งของโรงเรียน

จากสมมุติฐานข้อที่ 2 ว่า "เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่เรียนอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด" ในตาราง 6 และภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัด มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งคัดค้านกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ พิจารณาจากเหตุผลได้ว่า สมมุติฐานที่ตั้งไว้นั้นตั้งจากเอกสารและการวิจัยที่เคยมีมาไว้ ต่อมาเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ทำให้เด็กในต่างจังหวัดมีปัญหามากมาย ปัญหาที่เด่นมากที่สุดที่พบคือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมืองศาสนาและวัฒนธรรม เด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัดมีปัญหาดังกล่าวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ส่วนปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวและด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกนั้น เด็กวัยรุ่นตอนต้นในต่างจังหวัดและในกรุงเทพมหานคร มีปัญหา 2 ด้านนี้ใกล้เคียงกันมากที่สุด ข้อมูลที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฟลปส์ (Phelps, 1973 : 3303 - A) ซึ่งได้ศึกษาการรับรู้ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น พบว่า เด็กชนบทมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ มากกว่าเด็กในเมือง แพทย์หญิง สุภา (สุภา มาลาภูลา, 2518 : 8) ก็ได้กล่าวว่า ปัจจุบันวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมตะวันตกปะทะกัน เกิดการขัดแย้งในสังคม ทำให้เด็กวางตัวไม่ค่อยถูกต้อง ซึ่งเด็กในชนบทจะได้รับผลของการขัดแย้งมากขึ้น กว่าเด็กใน

กรุง ซึ่งมีการปรับตัวได้ดีกว่า

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่น
ตามตัวแปรเพศ

จากสมมุติฐานข้อที่ 3 ว่า "เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายและหญิงมีปัญหาทางสังคม
แตกต่างกัน" ในตาราง 7 และภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้น เพศชาย
และหญิงมีปัญหาทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน พบว่า เด็กวัยรุ่น
ตอนต้นเพศชายและหญิงมีปัญหาทางสังคมด้าน เศรษฐกิจและการศึกษา ด้านการเมือง
ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลภายนอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แต่ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวนั้น เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายมีปัญหาค่านี้น้อยกว่า
เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นชาย
มีปัญหาทางสังคมมากกว่าหญิงเพียงเล็กน้อย ซึ่งนับได้ว่าใกล้เคียงกันมาก ที่แตกต่างกัน
อย่างชัดเจนคือ เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงมีปัญหาค่านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวมากกว่า
เด็กวัยรุ่นตอนต้นชายอย่างเด่นชัด ซึ่งก็ตรงกับผลการวิจัยของ วดี (วดี เขียวอุไร,
2509 : 14) พบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นหญิงมีปัญหาทางค่านสุขภาพและการปรับตัวสำคัญ
แต่เด็กวัยรุ่นชายนั้นมีปัญหาค่านการศึกษาและการเงินสำคัญ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงว่า ตัวแปรเพศมีความสำคัญน้อยลงสำหรับ
ปัญหาทางสังคมเป็นส่วนรวม แต่กลับไปมีความสำคัญในรายละเอียดของแต่ละปัญหา

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น
ตามตัวแปร ความรู้สึกต่อครอบครัว

จากสมมุติฐานข้อที่ 4 ว่า "เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข
มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข" ในตาราง 8 และ
ภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่ครอบครัวไม่สงบสุข มีปัญหาทางสังคม
ทั้ง 4 ด้านมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่รู้สึกว่ครอบครัวสงบสุข ซึ่งก็ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุจ (รุจ วังนีย์, 2515 : 39) ที่ว่า สาเหตุที่ทำให้

เด็กประพฤติกาจรหรือปัญหาทางด้านการบริวซึ่ง ทิพาวรรณ (ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์, 2510 : 100 - 104) ศึกษาพบว่า ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กเกิดจากสิ่งแวดล้อมทางบ้าน/

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านของเด็กวัยรุ่นก่อนต้นตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากสมมุติฐานข้อที่ 5 ว่า "เด็กวัยรุ่นก่อนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคมมากกว่าเด็กวัยรุ่นก่อนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง" ในตาราง 9 และภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นก่อนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคมทั้ง 4 ด้านมากกว่าเด็กวัยรุ่นก่อนต้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งก็ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เวกแกนด์ (Weigand, 1957 : 518 - 522) ก็เซนา (Desena, 1964 : 145 - 149) และกิล (Gill, 1962 : 144 - 149) ที่ว่า นักเรียนซึ่งประสบผลสำเร็จทางการเรียนอย่างดียิ่งจะมีปัญหาต่าง ๆ น้อยกว่านักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน นิภาพร (นิภาพร จินดาวัฒน์, 2512 : 33 - 39) และ สมคิด (สมคิด ไชยจันทร์, 2510 : 26 - 27) / ศึกษาพบว่า เด็กที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะปรับตัวได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์และบังคับตนเองได้ดีกว่าเด็กที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ /

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้จัดและบริหารการศึกษา ครูอาจารย์และผู้ปกครองนักเรียน ควรส่งเสริมการปกครองนักเรียน โดยอาศัยหลักจิตวิทยา ควรใกล้ชิดกับเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก ให้การยอมรับและสนับสนุนในทางที่ถูกต้องควร และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างเด็กและผู้ใหญ่

2. ควรจัดให้มีบริการแนะแนวในทุกโรงเรียน ซึ่งดำเนินงานโดย นักแนะแนว นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เด็กได้รับความเอาใจใส่ ความอบอุ่นใจ เป็นที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหา และเป็นผู้เชื่อมโยงให้มีความเข้าใจกันดีระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากนี้ นักแนะแนวยังจะช่วยเหลือเด็กในด้านบริการหาทุน บริการหางานพิเศษ เพื่อลดปัญหาทางเศรษฐกิจให้เด็กอีกด้วย

3. ควรจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม
 เพศศึกษา กฎหมายเยาวชน และปัญหาวัยรุ่นในคานต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ
 ที่ถูกต้องแก่เด็กและผู้ปกครอง

4. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะได้ศึกษาปัญหาทางสังคมนี้ในเด็กวัยรุ่นตอนปลาย
ในภาคอื่น ๆ และใช้ตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดูและระดับชั้นของสังคม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิพิพาณิชย์, ดร. "การศึกษาเกี่ยวกับสังคม" วารสารรวมคำแห่ง ฉบับที่ 4
มกราคม 2519, 37 - 69.
- การปกครอง, กรม ทำเนียบสถิติของจังหวัดและอำเภอในประเทศไทย กรมการปกครอง
พระนคร 2508, 71 หน้า.
- กุศยา แสงเดช การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียน
ประถมศึกษาตอนปลาย สังกักรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครและจังหวัด
ชัยภูมิ ปริชญานีพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 57 หน้า.
- คมเพชร ฉัตรสุภกุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและ
กิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริชญานีพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 123 หน้า.
- จงกล ศศะภุรี บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 56 หน้า.
- ✓ ดวงเคื่อน เลขยานนท์, ดร. และบุญยั้ง เจริญยิ่ง อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของเด็ก
วัยรุ่น รายงานการวิจัย ฉบับที่ 18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า
เรื่องเด็ก 2517, 137 หน้า.
- ✓ ทิพาวรรณ จันทร์พิบูลย์ การศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 68 หน้า.
- ✓ นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร
การศาสนา พระนคร 2508, 86 หน้า.
- นิภาพร จินดาวัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ผลในการเรียนกับความสามารถ
ในการปรับตัวในสังคม ปริชญานีพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 44 หน้า.

นิยม ศรีโสภา และคณะ ปัญหาักเรียนระดับมัธยมศึกษา รายงานประกอบการศึกษา
เนื่องในการอบรมเตรียมผู้บริหารในกรมวิสามัญศึกษา วันที่ 1 มิถุนายน ถึง
25 สิงหาคม 2510.

ประทุม แป้นสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของ
นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเขตเทศบาลและโรงเรียน
นอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี ปริชญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 62 หน้า.

มหาคไทย, กระจ่าง รายงานการวิเคราะห์ปัญหาเอกชน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ
นายกรัฐมนตรี 2504, 33 หน้า.

✓ รุจ วังษ์ "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว" วารสารประชาศึกษา ฉบับวันที่ 1
ธันวาคม 2514.

✓ ลาวัญย์ ส่งสกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 66 หน้า.

วดี เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 77 หน้า.

วรพณี จรัสตระกูล ปัญหาวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 77 หน้า.

วรวิทย์ วคินสรากร การศึกษาของไทย มิตรสยาม พระนคร 2516, 418 หน้า.

วัฒนา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเท่ากับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง
ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 97 หน้า.

✓ วารุณี บินทุสันต์ "ปัญหาต่าง ๆ ที่พบในเด็ก" วารสารประชาศึกษา ฉบับวันที่ 1
ตุลาคม 2516, 34 หน้า.

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง ปริชญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2511, 220 หน้า.

- ✓ สมคิด ไชยยันบูรณ์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางคนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโท ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 65 หน้า.
- ✓ สมทรง สุวรรณเลิศ วารสารชมรมจิตวิทยาคลินิก ปีที่ 3 ฉบับวันที่ 1 ธันวาคม 2514. สมนึก บำรุง "ความเข้าใจเรื่องการแนะแนว" วารสารแนะแนว ฉบับที่ 29 - 30 ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517, 1 - 10.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการวิจัยถึงสาเหตุของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าสอบในจังหวัดกาญจนบุรี กรุงเทพฯ พระนคร 2508, 236 หน้า.
- ✓ สุภา มาลาภุลา "สุขภาพจิตของเด็กนักเรียน" การอบรมครูแนะแนวรุ่น 1 กองแนะแนว กรมวิชาการ พระนคร 2518.
- Calderson, Robert "An Investigation of Students Who Succeed Academically in a Community College" Dissertation Abstract 31 : 1970, 157 pp.
- Children's Bureau, U.S. Department of Health, Education and Welfare Juvinile Court Statistics 1950 - 1952, 315 pp.
- ✓ Cronbach, Lee Joseph ; The Dependability of Behavioral Measurements Theory of Generalizability for Scores and Profiles New York Wiley, 1972, 410 p.
- Delph, Donna Jean, "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth-Grade Children For Low Incomes Homes" Dissertation Abstract 31 : 5028, 1971.
- Desena, Paul A., "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three Levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal 43 : 145 - 149, October, 1964.

- 6
- Edward, Allen A. Experimental Design in Psychological Research,
Rinehart Company, Inc., New York, 1968, 446 pp.
- Farrag, Osman Labib, "A Comparative Study of the Adjustment
Problems of Egyptain and American High School Students
with Implications for Guidance" Dissertation Abstracts
Vol. 21, p. 1137, 1960.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and
Education McGraw-Hill Co., New York, 1966, 446 pp.
- Garrett, Henry E. Statistic in Psychology and Education Vakins
Fefer AND Sinons Privated Ltd., Bombay, 1966, 491 pp.
- ✓ Gill, L.J. "Some Nominatellethual Correlates of Academic
Achievement Among Maxican Secondary School Students,"
Journal of Educational Psychology 53 : 144 - 149, March,
1962.
- Gronlund, N.E. Sociometry in the Classroom Harper, New York,
1959, 340 pp.
- Harvighurst, Robert J. "Conditions Predictive of Superior
Children," Studies in Adolesences, New York, the MacMillion
Company, 1963, 524 pp.
- ✓ Herber Sanderson, Basic Concepts in Vocational Guidance McGraw-Hill
Book Company, Inc., New York, Toronto London 1954, 290 pp.
- ✓ Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development McGraw-Hill Book
Company, New York, 1965, 345 pp.
- ✓ Kuhlen, Ramond G., The Psychology of adolescent Development
Harper & Brothers, New York, 1952 p.8
- Phelps, Neal Robert, "Teacher and Student Perception of Problems
of Adolescents in a Rural Kansas School District," Dissertation
Abstract International 33 : 3303 - 4, January, 1973.

Rogers, Louis Leroy, "Problem Analysis Study of Selected Freshman Students at Appalachian State Teachers College," Dissertation Abstracts Vol., 20, p. 3163, 1960.

Springer, N.N., "The Influence of General Social Status on The Emotional Stability of Children" Pedagog Sem, 1938, 328 pp.

The Problem of Educational Wastage, Bulletin of The Unesco Regional office for Education in Asia 1 : 1 - 68, March, 1967.

Walpole, Ronald E. Introduction to Statistics The MacMillan Company, New York, 1972, 365 pp.

Weigand, George, "Adaptiveness and The Role of Parent in Academic Success" The Personal and Guidance Journal, 35 : 518 - 522, 1957.

Winer, B.J., Statistical Principle in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก ก.

ตารางคำอ่านประจำแนกของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาทางสังคม

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1. ปัญหาความเสื่อมธุรกิจและการศึกษา		2. ปัญหาความทราวมเมืองศาสนาและวัฒนธรรม		3. ปัญหาความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว		4. ปัญหาความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลภายนอก	
1.	5.8935***	18.	3.7982***	35.	5.7741***	45.	7.2242***
2.	4.0646***	19.	5.3104***	36.	3.7005***	46.	5.2376***
3.	3.8250***	20.	3.4341**	37.	4.5235***	47.	4.7951***
4.	4.9040***	21.	4.6272***	38.	7.3122***	48.	7.1562***
5.	4.6186***	22.	4.4843***	39.	5.8489***	49.	7.2661***
6.	2.7061**	23.	3.3787**	40.	6.1141***	50.	4.2091***
7.	2.9997**	24.	4.9115***	41.	4.3702***	51.	5.8799***
8.	4.1392***	25.	6.0971***	42.	4.4961***	52.	3.8122***
9.	4.2199***	26.	4.4974***	43.	3.0456**	53.	4.4160***
10.	4.7588***	27.	4.1013***	44.	5.2385***	54.	5.5015***
11.	5.2924***	28.	5.5729***			55.	3.9120***
12.	4.3590***	29.	6.1211***			56.	4.3731***
13.	3.4225**	30.	4.8091***			57.	4.3731***
14.	6.2565***	31.	5.7283***			58.	5.6357***
15.	7.0205***	32.	4.1992***			59.	3.9926***
16.	5.8521***	33.	3.6769***			60.	3.6182***
17.	3.5198***	34.	3.2685**				

* P < .01 2.423
 ** P < .005 2.704
 *** P < .0005 3.551

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามปัญหาทางสังคม

แบบสอบถามปัญหาทางสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

9 พฤศจิกายน 2519

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาทางสังคมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการแนะแนวสำหรับนักเรียนรุ่นต่อไป จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ความสภาพที่เป็นจริง ของตัวนักเรียนเองให้มากที่สุด โดยไม่ต้องลงชื่อ หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาว พงศวิรัตน์

(น.ส.นิภา พงศ์วิรัตน์)

นิสิตปริญญาโท

ภาควิชาแนะแนวการศึกษาและจิตวิทยา

ตอนที่ 1

คำแนะนำในการตอบ ให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างและเขียนเครื่องหมาย
✓ ลงในช่อง ตามสภาพความเป็นจริงของตัวนักเรียนเอง คำตอบทุกตอนของผู้ตอบ
แต่ละคน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาารวมกันกับคำตอบ
ของผู้อื่นทั้งหมดเท่านั้น

ฉะนั้น โปรดตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบถ้วน จึงจะนำไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ได้

นักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้น _____ เพศ _____ อายุ _____ ปี

นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูคบครัววของนักเรียน

สงบสุขดีมาก

ไม่ค่อยดี

สงบสุขดี

แยกแยก

ผลการสอบปลายปีที่ผ่านมา

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่ขัดขวางมิให้กระทำในสิ่งที่ต้องการ จะทำรวมถึง ความรู้สึกอึดอัด คับข้องใจ ทุกข์ใจ กังวลใจ ลังเลใจ เศร้าใจ และไม่สบายใจ

ขอปัญหาต่อไปนี้เป็นปัญหาของตัวเอง ลองคิดดูให้คิดว่านักเรียนมีปัญหา เหล่านี้มากน้อยเพียงใด แล้วเขียน ✓ ลงในช่องที่คิดว่าตรงกับสภาพความเป็นจริง ของนักเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อที่	ขอปัญหา	มีปัญหา มากที่สุด	มีปัญหา มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหา น้อย	มีปัญหา น้อยที่สุด
1.	มักหลับในเวลาเรียน					
2.	งานมากไม่มีเวลาทูลหนังสือ					
	ฯลฯ					

คำตอบที่ได้จะเปิดเป็นความลับไม่นำไปเปิดเผย จึงขอให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาปัญหาทางสังคมของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงหวังในความร่วมมือจากนักเรียนด้วยดี โปรดตอบโดยถามตัวเองเสมอว่า มีปัญหายังไงบ้างไหม ?

ข้อที่	ข้อปัญหา	มีปัญหามากที่สุด	มีปัญหามาก	มีปัญหปานกลาง	มีปัญหาน้อย	มีปัญหาน้อยที่สุด
1.	ขาดเงินใช้จ่ายในการศึกษาและกิจกรรมทางการศึกษา					
2.	ใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนานสะทวกลสบายมากเกินไปโดยการลืมหืมตัว					
3.	พ่อแม่ผู้ปกครองต้องกั้มเงินมาให้ใช้จ่ายในการศึกษา					
4.	ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนและเครื่องแต่งกาย					
5.	ขาดแคลนอาหารกลางวันและค่าใช้จ่ายส่วนตัว					
6.	สภาพชุมชนรอบบ้านมีสภาพไม่ดี เช่น เป็นสลัมหรือแหล่งโจรกรรม					
7.	สภาพที่อยู่ของชาวเจ้าคืบแคบ อึดอัดมีเสียงรบกวน					
8.	ที่อยู่เป็นบ้านเช่น หอพัก หรืออาศัยเขาอยู่ ทำให้ขาดอิสรภาพในการทำงาน					
9.	ที่พักอยู่ไกลโรงเรียน การเดินทางไปโรงเรียนลำบากและอันตราย					
10.	มักใจสอยและชอบหลับ ไม่มีสมาธิในการเรียน					
11.	มีงานบ้านมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำการบ้าน					
12.	รู้สึกว่ามีสติปัญญาของชาไม่ทันเพื่อน					
13.	คิดว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องน่าเรียนรู้ แต่ผู้ใหญ่ไม่ยอมให้มีการสอน					
14.	เรียนไม่รู้เรื่องแล้วไม่กล้าถามครู ไม่ชอบครูบางคน ทำให้ไม่อยากเรียน					
15.	สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยเสมอ ทำให้เรียนไม่เต็มที่					
16.	ครูมักให้งานมากเกินไป และขาดที่ปรึกษาทางการเรียน					

ข้อที่	ข้อปัญหา	มีปัญหามากที่สุด
17.	อยากให้มีการเรียนการสอนวิชากฎหมายเยาวชน บ้าง แต่ก็ไม่มี	
18.	อยากให้บ้านเมืองสงบสุข แต่ชอบเล่นรุนแรง เช่น ใช้ปืน เล่นระเบิด	
19.	ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและ ระบอบการปกครอง	
20.	มักจะคล้อยตามไปความคิดของกลุ่มคนเสมอ โดยนึก เอาเองว่าเขาคิดกันมาก็แล้ว เราจึงควรทำตาม	
21.	ไม่ค่อยมีเวลาให้การศึกษา ทั้งที่คิดว่ามีประโยชน์	
22.	หมกมุ่นในศาสนา เพราะศาสนาค่อย ๆ เสื่อม ความศักดิ์สิทธิ์ลง	
23.	แยกไม่ออกระหว่างศาสนากับไสยศาสตร์	
24.	ไม่ทราบว่า จะปฏิบัติตามศาสนา เพื่อประโยชน์อะไร	
25.	ไม่ค่อยทราบเลย ว่า ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีอะไรบ้าง	
26.	อยากให้วัฒนธรรมไทยคงอยู่ แต่ไม่รู้ว่า จะต้อง ทำอย่างไร	
27.	ผู้ใหญ่ไม่ชอบวัฒนธรรมตะวันตก ทั้ง ๆ ที่เป็น สิ่งโก้เก๋ นานิยม	
28.	ไม่ชอบวัฒนธรรมไทย เพราะคิดว่าล้าสมัย แต่ ผู้ใหญ่คิดว่าดี	
29.	ไม่ทราบว่า วัฒนธรรมตะวันตก ก็อะไร และทำให้ เกิดผลเสียแก่วัฒนธรรมไทยอย่างไร	
30.	ชอบให้มีการเล่นต่าง ๆ ตามประเพณีไทย แต่ ตัวเองอายุ ไม่กล้าเล่น	

ข้อ ๕

มีปัญหา มีปัญหา มีปัญหา มีปัญหา
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย

31. ไม่ชอบให้มีการแสดงตามประเพณี เพราะเห็นว่า
ล้าสมัย
32. ยอยากเป็นพลเมืองดีของชาติ รักชาติ แต่ไม่รู้ว่า
จะต้องทำอะไรบ้าง .
33. ไม่เข้าใจกัน และไม่ลงรอยกันกับผู้ใหญ่เสมอ
34. ไม่ชอบทำตามความคิดเห็นใหญ่ เพราะผู้ใหญ่มอง
ความคิดเห็นเด็ก
35. รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันหรือปล่อยปะ
ละเลยจนเกินไป
36. รู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรมและไม่ยอม
รับฟังความคิดเห็นของเด็ก
37. สมาชิกภายในบ้านมักมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน
38. ขาดความรัก ความอบอุ่นและความเข้าใจ จาก
พ่อแม่ผู้ปกครอง
39. ไม่มีความเป็นตัวของตัวเองในบ้าน
40. พ่อแม่ผู้ปกครองมักยกตัวอย่างคนอื่นว่าดีและทั้บถมหาพเจ้า
41. พี่น้องอิจฉาริษยากัน ขัดแย้งกันและไม่ยอมรับฟัง
ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
42. ญาติผู้ใหญ่และผู้อาศัยชอบใช้อำนาจและก่อเรื่องเดือดร้อน
43. ไม่ชอบให้มีบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ผู้ปกครองอยู่รวมในบ้าน
44. คนในบ้านมักไม่ช่วยกันแก้ปัญหา อวดดีและหยิ่งเข้าหากัน
45. ครูไม่สนใจ ไม่เข้าใจนักเรียนและไม่ให้โอกาสแสดง
ความคิดเห็น
46. ครูลำเอียงและเข้มงวดเกินไป มักดุด่าและลงโทษ
รุนแรง

ข้อที่

มีปัญหา
มากที่สุด

มีปัญหา | มีปัญห
น้อย น้อยที่สุด

47. ครูไม่ค่อยรวมกิจกรรมกับนักเรียนแต่สั่งให้ทำ
48. ครูทำผิดแล้วมักไม่ยอมรับเพราะกลัวเสียหน้า
49. เพื่อนไม่เข้าใจ ขาดความสนใจจากเพื่อน
ขาดเพื่อนสนิท
50. รู้สึกอายและเคอะเขินเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ
51. เพื่อนรบกวนเสมอจนขาดความเป็นตัวของตัวเอง
52. ชอบเทียบความสามารถกับเพื่อนต่างเพศ
53. เพื่อนบ้านเป็นนักเลงการพนัน และพวกมีจรรยาวั
มักชวนไปในทางเสื่อมเสีย เช่น ยาเสพติด ลักขโมย
การพนัน ฯลฯ
54. พ่อแม่ ผู้ปกครองมักเชื่อตามคำพูดของเพื่อนบ้าน
โดยไม่มีเหตุผล
55. เพื่อนบ้านมักก่อความเดือดร้อนรำคาญและรบกวน
อยู่เสมอ
56. ไม่ค่อยได้รวมกิจกรรมในชุมชน เพราะไม่ค่อย
สนใจ และพ่อแม่ผู้ปกครองห้าม
57. กิจกรรมในโรงเรียนมักขบเซา เพราะขาดความ
ร่วมมือ
58. ผู้ใหญ่กับเด็กมักขัดแย้งกันและจัดกิจกรรมไม่ตรง
ความสนใจของเด็ก
59. ไม่กล้าแสดงออก เพราะขาดประสบการณ์
60. ผู้มีความสามารถมักทำงานเอาหน้า ถ้าตนไม่เด่น
ก็ไม่ร่วมมือ